

MIERCURI 7 APRILIE 2010

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

(Ședința a fost deschisă la ora 14.35)

1. Reluarea sesiunii

Președinte. – Declar reluată sesiunea Parlamentului European suspendată joi, 25 martie 2010.

2. Declarațiile Președinției

Președinte. – Acum zece zile la Moscova, mai mulți oameni au fost uciși de teroriști. Împărtășim durerea familiilor victimelor și sperăm că cei responsabili pentru aceste atacuri vor fi găsiți rapid și judecați. Parlamentul European condamnă, la fel cum a făcut-o întotdeauna, actele de violență de acest tip.

Astăzi comemorăm 70 de ani de când Stalin a emis ordinul de împușcare a peste 20 000 de ofițeri ai armatei poloneze. Aceștia erau prizonieri de război și au fost ținuți captivi după agresiunea URSS împotriva Poloniei din septembrie 1939. În timpul ultimei legislaturi parlamentare, deputații au avut oportunitatea de a urmări filmul „Katyń”, care prezintă aceste evenimente. Vinerea trecută, acesta a fost transmis pentru prima dată la televiziunea publică rusă. Pentru prima dată, prim-miniștrii Poloniei și Federației Ruse aduc un omagiu victimelor crimei de la Katyń împreună, astăzi, 7 aprilie. Acest pas important pe calea către reconcilierea polonezo-rusă și, de asemenea, pe calea către reconciliere în est, este și un semnal către întreaga Europă și este următoarea etapă a reconcilierii estului și vestului continentului nostru, ceea ce dorim cu toții.

(Aplauze)

De asemenea, aș dori să vă informez că Comisia Europeană va fi reprezentată de dl Šefčovič în ședința plenară de astăzi. Dl Barroso nu poate participa astăzi, din motive importante care țin de familie.

3. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare

Președinte. – Procesul-verbal al ședinței din 25 martie 2010 și documentele care au fost adoptate sunt disponibile pentru consultare. Procesul-verbal a fost aprobat.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – *(IT)* Dle Președinte, ați amintit de victimele atacurilor din Rusia.

De curând au avut loc, de asemenea, atacuri teroriste în Irak, Afganistan și Pakistan, țări care, precum Rusia, sunt în afara UE. Cred că este corect să ne amintim și de aceste victime.

Președinte. – Aveți dreptate, dle Speroni. Sunt de acord. Cu această declarație introductivă, noi, în Parlamentul European, ne referim, de asemenea, la evenimente de acest tip care au loc în toată lumea. Comemorăm toate victimele cu multă durere. De asemenea, transmitem condoleanțe familiilor și prietenilor victimelor, precum și țărilor în care au loc aceste evenimente. Totuși, acesta a fost un caz excepțional, deoarece astfel de evenimente nu au avut loc în Rusia de mult. De aceea l-am menționat. Totuși, aveți perfectă dreptate, dle Speroni. Ar trebui să ne amintim că în fiecare săptămână, în toată lumea, există multe cazuri foarte triste de acest fel. De aceea activitatea noastră în Europa, în UE, este atât de importantă și de aceea putem fi încântați că a fost posibil să rezolvăm multe dintre aceste probleme în Europa, deși nu le-am rezolvat încă pe toate. Mulțumesc, dle Speroni, pentru că mi-ați atras atenția asupra acestui aspect. Vă mulțumesc foarte mult.

4. Concluziile Consiliului European (25-26 martie 2010) (dezbatere)

Președinte. – Următorul punct îl reprezintă declarațiile Consiliului și ale Comisiei: concluziile Consiliului European care a avut loc între 25 și 26 martie 2010.

Herman Van Rompuy, *președinte al Consiliului European*. – Dle Președinte, stimați deputați, dragi colegi, astăzi vă prezint raportul privind prima reuniune oficială a Consiliului European, pe care am avut onoarea să o prezidez.

După cum știți, reuniunea respectivă avea în programul său strategia economică pentru Europa 2020 și strategia pentru negocieri la nivel mondial privind schimbările climatice. Ordinea de zi a fost suplimentată, fiind necesar să ne ocupăm urgent – pentru a doua oară în două luni – de situația din Grecia și de întrebările legate de aceasta, privind zona euro. Permiteți-mi să încep cu punctul al doilea.

Cum, în ce circumstanțe și de către cine trebuie furnizată asistența financiară, dacă este necesar, guvernului grec, a fost subiectul multor dezbateri premergătoare Consiliului European. Într-adevăr, înainte de reuniunea noastră, să părea că există o divergență mare de opinii. Acest lucru nu este deloc obișnuit în istoria Uniunii, cu siguranță atunci când miza este atât de mare – punctul cheie este că am ajuns la un acord. Capacitatea Uniunii de a ajunge la un compromis rămâne intactă. Aceasta este esențială pentru existența noastră.

După cum s-a dovedit, un număr mare de contacte bilaterale pe care le-am avut cu statele membre, concluziile reuniunii miniștrilor zonei euro din 15 martie, propunerile Comisiei privind împrumuturile din partea statelor membre și negocierile intense dintre Franța și Germania au facilitat ajungerea la un compromis acceptabil pentru toți.

Am fost de acord să prezidez o reuniune a șefilor de state și de guverne ai țărilor din zona euro și le-am prezentat o propunere de declarație care, după modificare, a fost acceptată în unanimitate.

Părțile textului pentru care este competent Consiliul European au fost discutate și acceptate de însuși Consiliul European. Banca Centrală Europeană a acceptat și ea.

În declarație, reafirmăm că toți membrii zonei euro trebuie să desfășoare politici sănătoase, în conformitate cu normele convenite și trebuie să fim conștienți de responsabilitatea lor comună pentru stabilitatea economică și financiară a zonei.

Susținem în totalitate eforturile guvernului Greciei și salutăm măsurile suplimentare anunțate la 3 martie, care sunt suficiente pentru a proteja țintele bugetare din 2010. Aceste măsuri au fost solicitate de Consiliul European din 11 februarie.

Pe baza mecanismului de solidaritate pe care l-am pus în aplicare, suntem pregătiți, în cazul în care finanțarea de pe piață se dovedește insuficientă, să intervenim și să oferim sprijin printr-o operațiune condusă la nivel european, de împrumuturi bilaterale, din statele membre ale zonei euro, în cooperare cu FMI.

Mecanismul respectă Tratatul și întrunește acordul general al statelor membre, al Comisiei și al Băncii Centrale. Prin urmare, guvernul grec nu a fost nevoit să solicite niciun sprijin financiar, deși vom monitoriza în continuare foarte atent situația.

Permiteți-mi să spun doar că participarea FMI a dat inițial naștere unei temeri generate de faptul că aceasta ar putea apărea ca un sprijin extern pentru o zonă euro incapabilă să-și rezolve propriile probleme interne. Reflectându-se asupra situației, a prevalat însă punctul de vedere că FMI este, până la urmă, finanțat într-o măsură semnificativă de bani europeni, așadar de ce nu ar putea țările europene să-și utilizeze propriile facilități? Am instituit și am finanțat FMI tocmai în acest scop și ar fi ciudat să nu beneficiem de acesta și de expertiza sa. O cooperare strânsă cu FMI a devenit, prin urmare, acceptabilă, mai ales într-o operațiune care constă într-o majoritate de euro-împrumuturi bilaterale.

Alte două aspecte ale declarației au dat naștere la multe comentarii.

În primul rând, Consiliul European dorește să tragă învățăminte din această criză. Din acest motiv, a creat un grup operativ, pe care îl conduc. Acest grup operativ va fi instituit în strânsă cooperare cu Comisia și include reprezentanții statelor membre, președinția prin rotație și Banca Centrală Europeană. Își va prezenta concluziile înainte de sfârșitul acestui an. Consiliul European va lua deciziile politice finale. Intenționez să acord prioritate ridicată acestui demers. Cazul Greciei a scos la lumină limitele mecanismului curent de supraveghere fiscală în zona euro. Trebuie să explorăm toate căile posibile de întărire a disciplinei fiscale și să propunem un cadru pentru rezolvarea crizei. O consolidare a mecanismelor noastre este esențială. Care dintre textele juridice vor trebui, în cele din urmă, modificate este o întrebare deschisă care trebuie explorată, ținând totodată cont de diferitele proceduri care ar fi necesare pentru modificarea diverselor instrumente juridice.

Grupul operativ trebuie să soluționeze două aspecte ale problemei, evidențiate de criza recentă: responsabilitatea – cum să prevenim ca o astfel de indisciplină bugetară să se repete – și solidaritatea – cum să evităm improvizația, în cazul în care o criză financiară va avea din nou loc într-un stat membru.

Cazul Greciei a evidențiat, de asemenea, nevoia de a analiza problema divergențelor de competitivitate în zona euro și UE, despre care am inițiat o discuție care va continua în iunie, iar acesta este un aspect al economiei zonei euro căruia nu i-am acordat suficientă atenție. Fără mai multă convergență economică, vom pune în pericol moneda comună și piața comună. Această discuție este esențială. Disciplina bugetară nu este suficientă. În spatele problemelor bugetare se află probleme economice.

Al doilea punct care a dat naștere la comentarii a fost paragraful în care am declarat că „ne angajăm să promovăm o coordonare puternică a politicilor economice în Europa. Considerăm că Consiliul European trebuie să îmbunătățească guvernanta economică a UE și propunem creșterea rolului acestuia în coordonarea economică și definirea strategiei de creștere a UE.”

Unii au comentat cu privire la faptul că versiunea franceză a acestei declarații se referă la „*gouvernement économique*” (guvernarea economică) în loc de „*governance*” (guvernanta). Permiteți-mi să afirm foarte clar că nu există nicio divergență aici în ceea ce dorim să obținem. Dorim să utilizăm la maximum Consiliul European ca organismul în care putem coordona atât instrumentele UE, cât și pe cele naționale, pentru a îmbunătăți performanța noastră economică. Consiliul European nu este nici puterea executivă și nici cea legislativă a UE. Misiunea Consiliului European, în conformitate cu tratatul, este să impulsioneze și să ofere recomandări direcției politice a Uniunii. Aceasta se aplică, de asemenea, la politica economică. Pe aceasta s-a axat, într-adevăr, cea mai mare parte a reuniunii Consiliului European, când ne-am îndreptat atenția spre examinarea Strategiei Europa 2020.

Aici, pot să raportez un progres constant, pe care îl vom continua la Consiliul European din iunie. Pe baza propunerilor Comisiei Europene – și aș dori să felicit, cu această ocazie, activitatea președintelui Barroso – am identificat deja cinci obiective cheie asupra cărora ar trebui să se concentreze eforturile noastre:

Primul, reducerea ratei șomajului până la 75 %, în special printr-o participare mai mare a tineretului, lucrătorilor cu o vârstă înaintată, lucrătorilor slab calificați și printr-o integrare mai bună a migranților legali.

În al doilea rând, îmbunătățirea condițiilor pentru cercetare și dezvoltare, în special cu scopul aducerii nivelurilor investițiilor publice și private combinate din acest sector la 3 % din PIB;

În al treilea rând, reafirmarea și integrarea în strategia noastră economică a obiectivelor schimbărilor climatice pe care ne-am angajat deja să le atingem până în anul 2020;

În al patrulea rând, îmbunătățirea nivelurilor de educație, în special prin obiectivul de reducere a ratelor de abandon școlar și prin creșterea procentului din populație care a absolvit studii superioare sau echivalente;

În cele din urmă, promovarea incluziunii sociale, în special prin reducerea sărăciei.

Mai trebuie lucrat asupra acestor obiective, în special prin dezvoltarea indicatorilor adecvați – și statele membre trebuie să-și stabilească acum obiectivele lor naționale, care vor fi diferite, în funcție de situațiile la nivel național. Unele dintre aceste obiective sunt reflectate în legislația UE, în timp ce altele nu au natură de reglementare, dar reprezintă o aspirație comună care va fi urmată prin acțiuni mixte la nivel național și al UE.

Ultimele două dintre cele cinci obiective – educația și incluziunea socială – au dat naștere unor comentarii. Acestea reprezintă, bineînțeles, aspecte esențiale a ceea ce poate fi numit „modelul european” de societate, unde forțele de piață sunt temperate de implicarea socială și de ecologism. Totuși, unii au subliniat că educația este o responsabilitate națională sau, în multe state, subnațională sau regională. Este adevărat – și nu există nicio intenție de a schimba acest fapt. Acesta reprezintă necesitatea ca toate nivelurile de guvernare să colaboreze pentru strategia noastră comună, fiecare asumându-și partea lor de responsabilitate în efortul nostru comun.

În ceea ce privește incluziunea socială și reducerea sărăciei, unii au spus că acesta este un rezultat, nu un mijloc. Acesta va fi rezultatul eforturilor noastre, nu un instrument. Deși înțeleg acest argument, incluziunea socială este o competență a UE, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona și este, de asemenea, un instrument esențial pentru îmbunătățirea performanței noastre economice generale, precum și pentru asigurarea susținerii publice a obiectivului pe care dorim să-l atingem. Aceasta corespunde aspirației profunde de echitate a cetățenilor în economia noastră. O ignorăm pe riscul nostru.

Pe lângă identificarea acestor cinci obiective – asupra cărora va fi necesar să mai lucrăm – Consiliul European a subliniat că progresul este necesar pentru consolidarea reglementării și supravegherii financiare, atât în UE, unde se prefigurează o activitate importantă pentru Parlamentul European privind reglementarea financiară, cât și în forurile internaționale, precum G20, pentru a asigura condiții egale la nivel global.

Este nevoie de progres în special în domenii cum ar fi cerințele de capital; instituțiile sistemice; instrumentele financiare pentru gestionarea crizei; creșterea transparenței pe piețele de instrumente derivate; analizarea măsurilor specifice în legătură cu contractele de asigurare de tip CDS referitoare la datoriile suverane; și punerea în aplicare a principiilor convenite la nivel internațional pentru bonusuri în sectorul serviciilor financiare. Comisia va prezenta în curând un raport privind sursele inovatoare de finanțare, cum ar fi o taxă globală pe tranzacțiile financiare sau pe bănci. Trebuie să găsim soluții, astfel încât o criză financiară nouă să nu se mai întâmple, dar, de asemenea, trebuie să combatem criza morală care s-a aflat la baza acesteia.

Consiliul European a avut, în continuare, o discuție privind schimbările climatice și modul în care să ne redirecționăm eforturile după Conferința de la Copenhaga. Un acord juridic global și cuprinzător rămâne singurul mod eficient de a atinge obiectivul convenit de menținere a creșterii temperaturilor globale sub 2°C. Am fost de acord să rămânem ambițioși și constructivi în negocierile internaționale, dar am convenit, de asemenea, că trebuie urmată o abordare treptată, pornind de la Acordul de la Copenhaga. Angajamentele luate privind reducerile emisiilor sunt insuficiente pentru a atinge obiectivul crucial de 2°C. Negocierile necesită o nouă dinamică. Următoarea reuniune, de la Bonn, ar trebui să stabilească traseul pentru progresul negocierilor. COP-2 din Cancun trebuie să aibă ca rezultat decizii concrete și trebuie să soluționeze deficiențele rămase. UE și statele sale membre vor pune în aplicare angajamentul lor de a pune la dispoziție 2,4 miliarde de euro anual pe perioada 2010-2012 pentru finanțarea inițială rapidă și ne menținem angajamentul de a mobiliza în comun 100 de miliarde de dolari pe an, până în 2020, pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să combată schimbările climatice.

În acest context, am avut o discuție privind modul de abordare a partenerilor strategici din lume, propusă de vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant Cathy Ashton, a cărei analiză pertinentă a fost bine primită.

Vom pune aceste probleme nu doar în cadrul procesului ONU, ci și în alte contexte, pentru a ajuta la crearea impulsului necesar. De asemenea, vom continua activitatea la nivel intern. Vom organiza în Consiliul European o dezbatere dedicată politicii energetice și modului de trecere la o economie eficientă, cu emisii reduse de dioxid de carbon, explorând toate aspectele acesteia, inclusiv securitatea aprovizionării.

Dle Președinte, stimați deputați, pot să ajung la concluzia că Consiliul European a realizat un progres clar și a evitat capcane imense și dăunătoare, care ne-ar fi întârziat foarte mult.

În mod ciudat, unii au sugerat că rolul meu în acest proces a fost doar cel de simplu spectator, în timp ce alții m-au acuzat că sunt un dictator avid de putere. Permiteți-mi să vă asigur că nu sunt niciunul din aceștia. Președintele permanent al Consiliului European trebuie să fie persoana care să faciliteze și să construiască consensul într-o instituție care poate funcționa doar prin găsirea compromisurilor necesare și suficient de ambițioase.

Am sperat că debutul meu ca președinte permanent al Consiliului European va fi mai ușor. Următorii doi ani vor fi dificili. Sunt pe deplin conștient că ce-a fost mai rău din recesiune a trecut, dar nu și problemele.

Am reacționat eficient în combaterea crizei financiare inițiale, dar adesea este mai dificil să rămânem uniți și să acționăm în consecință odată ce a trecut furtuna. Aceasta înseamnă că în următorii doi ani nu va exista un „status quo”. În aceeași situație se va afla și Parlamentul European.

Maroš Šefčovič, *vicepreședinte al Comisiei*. – Dle Președinte, luna trecută, Consiliul European a trebuit să se confrunte cu o agendă importantă în circumstanțe foarte solicitante. După o dezbatere intensă și serioasă, nu numai că s-a ajuns la un acord privind esența propunerilor Comisiei pentru Strategia Europa 2020 privind creșterea economică și locurile de muncă, ci s-a adoptat, de asemenea, o decizie privind un mecanism de asigurare a stabilității financiare în zona euro, capabil să furnizeze suport Greciei, dacă va fi necesar.

Dar să fim onești. Nu erau multe persoane care să prezică acest rezultat. Ținând cont de interese, au existat divergențe importante de opinie între statele membre chiar până în momentul începerii Consiliului European, atât cu privire la problema pe termen scurt a mecanismului de stabilitate financiară, cât și cu privire la problema pe termen mediu a Strategiei Europa 2020. Permiteți-mi să explic pe scurt cum s-a ajuns la o soluție și ce înseamnă acest lucru, din punctul de vedere al Comisiei. Voi începe cu mecanismul de stabilitate financiară și apoi voi trece la Strategia Europa 2020.

Privind mecanismul de stabilitate financiară, adevărul este că ne aflăm pe un teritoriu necunoscut. Dar să fim onești și cu privire la un alt punct. Deși a fost necesar să trasăm un răspuns nou la o provocare nouă, era de neconceput să nu oferim un răspuns. Întrebarea nu era dacă vom oferi sau nu un răspuns. Întrebarea era care ar putea și care ar trebui să fie răspunsul. După cum am menționat, nu a existat un consens inițial între statele membre în această privință. Au avut loc discuții îndelungate, dar nu s-a ajuns la nicio concluzie înaintea reuniunii – nici asupra principiului și nici asupra detaliilor mecanismului.

Din acest motiv, Comisia și, mai exact, președintele Barroso și dl comisar Rehn, au preluat inițiativa, printr-o combinație de eforturi de creare a consensului și de susținere publică, pentru a ajuta statele membre să colaboreze pentru interesele noastre comune. Pe de altă parte, Comisia a colaborat într-un mod foarte activ cu statele membre ale zonei euro pentru crearea unui mecanism adecvat. Comisia s-a asigurat, în special, că orice mecanism va fi plasat într-un context comunitar. Pe de altă parte, în cele 10 zile premergătoare Consiliului European, Comisia a insistat în mod repetat asupra unei decizii pentru un astfel de mecanism, bazată pe două principii esențiale: stabilitate pe de o parte și solidaritate pe de altă parte. Dacă vă aduceți aminte de dezbaterile pe care am avut-o înainte de Consiliul European: acestea sunt cele două principii pe care le-ați solicitat cu toții.

Știți cu toții că a fost nevoie de un efort susținut și de negocieri complexe pentru a ajunge la soluția care s-a dovedit, în cele din urmă, a fi acceptabilă. În esență, aceasta se bazează pe mecanismul zonei euro susținut de Comisie, făcând posibilă, totodată, participarea FMI. Astfel, acum dispunem de un mecanism aplicabil și pregătit de utilizare. Aceasta este o măsură de siguranță prudentă. Am obținut exact lucrul de care aveam nevoie.

Comisia este mulțumită de forma finală a mecanismului. S-ar putea ca acesta să nu fie perfect. Cu siguranță este fără precedent, deși este conceput cu respectarea totală a Tratatelor. Iar caracteristicile sale principale păstrează elementele esențiale. Instituțiile păstrează rolul de declanșare a mecanismului. S-au luat măsurile adecvate pentru implicarea FMI, în cadrul zonei euro.

În același timp, Consiliul European a anunțat grupul operativ să analizeze mai atent mecanismele pentru soluționarea acestui tip de criză. Formatul său special este explicat prin domeniul său complex de acțiune, care este fixat într-o perspectivă pe termen lung, luând măsuri pentru o discuție generală privind toate opțiunile posibile, fără a exclude eventuale modificări ale Tratatului. O astfel de dezbateră fundamentală este, bineînțeles, importantă și, prin urmare, Comisia va propune deja în această primăvară măsuri pentru îmbunătățirea coordonării în zona euro. Pentru aceasta vom utiliza noile oportunități oferite deja de Tratatul de la Lisabona. Comisia știe că Parlamentul îi împărtășește punctul de vedere potrivit căruia este mult mai bine să anticipăm din timp necesitatea coordonării și potrivit căruia este mult mai bine ca mecanismele adecvate să fie deja disponibile în momentul în care sunt necesare.

Permiteți-mi acum să-mi îndrept atenția asupra discuției privind Strategia Europa 2020. Am discutat deja aici urgența cu care ar trebui să acționăm, necesitatea de a stimula societatea pentru a schimba abordarea noastră și rolul esențial al UE în obținerea unei transformări de succes a economiei noastre.

Punerea în aplicare va necesita un efort colectiv din partea tuturor părților implicate la toate nivelurile. Știm cu toții că mesajele puternice, clare oferă un scop în jurul căruia să se ralieze oamenii, de aceea sunt atât de importante obiectivele concrete și inițiativele flexibile propuse pentru aceste strategii. Acestea exemplifică ambiția noastră europeană comună și oferă un punct în jurul căruia pot fi formate eforturile colective. Știm că, dacă reușim să le realizăm împreună, avansul competitiv al Europei va crește, Europa își va păstra modul său de viață și Europa își va consolida poziția ca actor internațional. Prin urmare, este foarte important, de asemenea, să subliniez că acesta va fi un test pentru a vedea în ce măsură sunt pregătite statele membre să se angajeze pentru o acțiune națională în urmărirea obiectivelor comune.

După acest Consiliu European, dispunem de cifre precise convenite pentru ocuparea forței de muncă, cercetare și dezvoltare, precum și pentru climă și energie. Comisia crede, de asemenea, că a fost acceptat cazul pentru o țintă de educație și că putem avea încredere că vor fi stabilite, de asemenea, obiective concrete în această privință – în direcția propusă de Comisie – sperăm deja din iunie.

Aș dori să spun câteva cuvinte despre ținta care a fost discutată cel mai intens, adică cea privind acțiunea împotriva sărăciei. Știți că un număr de state membre mai trebuie convinse că stabilirea unei ținte împotriva sărăciei este o sarcină pentru Uniunea noastră. Opinia Comisiei privind subiectul este, de asemenea, foarte clară.

În primul rând, oricine a citit prevederile Tratatului privind politica socială știe că este greșit să se spună că acest subiect trebuie rezervat doar statelor membre.

În al doilea rând, Comisia respinge sugestiile potrivit cărora aceasta nu poate fi o țintă importantă. Vom continua să perfecționăm abordarea clară și sigură din punct de vedere metodologic pe care am propus-o. Comisia are încredere că se poate construi un consens în jurul acesteia, de acum și până în iunie.

În al treilea rând, trebuie să fim conștienți întotdeauna de riscul că Uniunea ar putea fi percepută ca fiind mai preocupată de bănci și de afaceri decât de lucrători și de familii. Comisia este determinată să se asigure că nu este deloc așa. O țintă împotriva sărăciei ar trimite un semnal puternic că UE înseamnă oportunități pentru toți cetățenii, chiar și pentru cele mai marginalizate și mai vulnerabile persoane. Și, după cum a declarat Comisia în mod repetat, problema sărăciei nu poate fi rezolvată doar printr-o politică privind ocuparea forței de muncă. Politica privind ocuparea forței de muncă este de o importanță copleșitoare, dar aceasta nu poate să ajungă niciodată la toate sectoarele societății. Ce se întâmplă cu copiii? Cum veți trata pensionarii? Ce fel de soluții căutăm pentru comunitățile marginalizate?

Prin urmare, vă pot asigura că Comisia va insista asupra menținerii unei ținte împotriva sărăciei ca o prioritate principală. Astfel, vom respecta, bineînțeles, distribuția competențelor în conformitate cu prevederile tratatelor. Inițiativele noastre emblematice sunt interpretate într-un mod care înseamnă că acțiunea la nivelul UE completează acțiunile statelor membre. Europa 2020 nu înseamnă acțiunea la un nivel pe seama altuia. Aceasta înseamnă că toate nivelurile colaborează cu succes ca un tot unitar.

În următoarele câteva luni, dezbaterile va trece treptat la nivelul statelor membre, pe măsură ce țintele la nivelul UE vor fi transpuse în ținte naționale. Aș dori să vă rog să participați în totalitate la această dezbateri, explicând că aceasta nu înseamnă un dictat impus de la centru. Aceasta înseamnă o abordare comună pentru probleme comune și un mod creativ de a utiliza dimensiunea europeană pentru a încuraja statele membre să facă acel efort suplimentar pentru a-și reforma economiile.

Un ultim cuvânt despre alte probleme care au fost discutate în timpul Consiliului European.

În timpul cinei, Consiliul European a discutat despre viitorul summit G20 pe baza observațiilor introductive ale președintelui Barroso. După cum știți, în G20 nu sunt reprezentate toate statele membre ale UE. Comisia a acționat și este determinată să acționeze în continuare ca mandatar al interesului european general. Acum, pe măsură ce impactul imediat al crizei financiare dispăre, G20 se confruntă cu provocarea de a-și menține impulsul pentru o abordare comună a chestiunilor politice care trebuie soluționate, dacă lumea dorește să iasă din criză într-o formă mai bună.

Din punctul de vedere al Comisiei, UE trebuie să acționeze în continuare ca un lider pentru această ambiție. Viitoarea reuniune la nivel înalt summit de la Toronto trebuie să transmită un mesaj clar din partea G20 privind o strategie de ieșire pentru susținerea redresării – una în care toate economiile majore să-și joace rolul. Aceasta ar trebui să sublinieze din nou modul în care încheierea Runderi de la Doha va fi un avans uriaș pentru economia mondială. Ceea ce este cel mai important, aceasta trebuie să continue reforma pieței financiare: acum trebuie menținem presiunea asupra partenerilor noștri internaționali pentru a realiza punerea în aplicare oportună și consistentă a angajamentelor G20.

În această privință, s-a subliniat că mesajul nostru va fi cel mai puternic dacă putem spune că UE s-a documentat. De aceea, înainte de Toronto trebuie să avem ca obiectiv încheierea acordului privind dosarele de reglementare a serviciilor financiare nefinalizate încă, mai ales dosarele privind managerii fondurilor de investiții alternative și privind capitalul bancar, faimoasa Directivă privind cerințele de capital, CRD III. Și, bineînțeles, este esențial să convenim asupra pachetului de supraveghere, astfel încât autoritățile să fie funcționale din 2011. Comisia nu și-a ascuns niciodată dezamăgirea față de gradul în care Consiliul a propus reducerea puterilor autorităților, punând în pericol eficiența lor. Acum sunteți în cursul dezbaterii pachetului, care oferă oportunitatea unei reconsiderări colective, ținând cont, de asemenea, de experiența ultimelor câteva luni.

Președintele Barroso s-a referit, de asemenea, la povara redresării bancare și a reafirmat simpatia Comisiei pentru instrumente inedite, inclusiv taxe pe bănci pentru alimentarea fondurilor de soluționare a situațiilor de criză. În plus, acesta a vorbit despre instrumentele derivate, în special despre problema contractelor de asigurare de tip CDS referitoare la datoriile suverane. Acesta subliniază că Comisia analizează cu atenție acest aspect și, analizând ce măsuri noi sunt necesare privind vânzarea în lipsă, pe lângă reforma structurală a piețelor de instrumente derivate pe care o urmărim deja prin legislație, pe care o vom prezenta în luna iunie a anului curent.

Consiliul European și-a dedicat, de asemenea, atenția schimbărilor climatice, susținând mesajele principale stabilite în comunicatul Comisie. Statele membre au convenit că aceasta rămâne la începutul listei noastre de provocări. Aceasta înseamnă continuarea impulsului eforturilor internaționale – și știți că acest lucru nu este întotdeauna ușor. Dar dispunem de punctul de lansare necesar. Avem experiența acțiunii din interiorul UE. Iar Consiliul European a reafirmat angajamentul UE pentru finanțarea inițială rapidă în vederea ajutării țărilor în curs de dezvoltare.

Acum avem nevoie să fim determinați și consecvenți. Determinați să ne susținem cauza față de partenerii strategici din toată lumea, explicând de ce nu putem lăsa ambiția noastră să dispară. Comisia recunoaște că Parlamentul este deja implicat în acest efort. După cum știți, colega mea, comisarul Connie Hedegaard s-a angajat deja într-un program de sensibilizare.

Trebuie să fim consecvenți în angajamentul nostru pentru un acord internațional eficient, dacă și ceilalți actori importanți sunt pregătiți să participe. Trebuie să consolidăm progresele făcute prin Acordul de la Copenhaga.

Pe scurt, Comisia și-a adus o contribuție importantă la acest Consiliu European, prima reuniune oficială în cadrul președinției de succes a președintelui permanent al Consiliului European, Herman van Rompuy. Aș dori să-l felicit pentru președinția sa reușită în aceste vremuri foarte dificile și în circumstanțe complicate.

Așteptăm cu nerăbdare activitatea intensă din următoarele luni, în special de acum și până la Consiliul European din iunie, cu dvs. în această Cameră și cu președinția spaniolă în sectorul formațiilor Consiliului. Această activitate trebuie să stabilească direcția pentru o Uniune Europeană dinamică și concentrată, pregătită să îndeplinească provocările următorului deceniu.

Corien Wortmann-Kool, în numele Grupului PPE. – (NL) Dle Președinte, dle președinte Van Rompuy, dle vicepreședinte al Comisiei Šefčovič, Consiliul European a fost dominat de problemele din zona euro și de Strategia UE 2020 care urmărește să readucă Europa pe calea creșterii economice și creării de locuri de muncă pentru cetățenii noștri. Toți șefii de state sau de guverne au convenit să întărească structura guvernantei economice europene și s-au angajat pentru o coordonare mult mai puternică a politicii economice în Europa. Acest lucru pare promițător. Acesta ar putea fi chiar un moment istoric al integrării europene, dar deocamdată este, în primul rând, promițător. Modul în care se va concretiza în lunile și anii care urmează va fi esențial. Până la urmă, în ceea ce-i privește pe cetățenii din UE, promisiunile nu contează. Tot ceea ce contează pentru cetățenii noștri sunt rezultatele.

Dle președintele Van Rompuy, în numele Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), doresc să vă felicit pentru dedicația dvs. Ați avut un debut convingător, ca și primul președinte permanent al Consiliului European, și dvs. sunteți cel care are sarcina importantă de a transforma în continuare Consiliul European într-un organism cu un angajament politic real pentru gestiunea economică a UE. Prin urmare, așteptăm cu nerăbdare rezultatele dvs. și ale grupului operativ și suntem convinși că, prin angajamentul și perseverența dvs., veți fi la înălțimea sarcinii. Urgența este mare, iar hotărârea și energia sunt la ordinea zilei. Cu această ocazie, vă lansez provocarea de a veni și a discuta rezultatele obținute de grupul operativ, de asemenea, în această Cameră și de a participa împreună la o dezbatere în această privință. Aceasta este o sarcină de amploare; de aceea este atât de important să colaborați cu Comisia Europeană și, de asemenea, cu Parlamentul European ca reprezentant al cetățenilor UE.

Ne așteptăm să respectați împreună rolul nostru instituțional și să ne implicați activ în aceste aspecte, nu doar după eveniment, ci și înainte, la elaborarea propunerilor. De exemplu, Grupul PPE așteaptă cu interes propunerile Comisiei Europene referitoare la mai multă coordonare economică în ceea ce privește politica monetară. În această privință, grupul nostru apreciază o înăsprire a liniilor directe bugetare din Pactul de stabilitate și creștere și întărirea efectului preventiv al acestora. De asemenea, ne așteptăm ca Comisia Europeană să joace un rol foarte activ în dezvoltarea continuă a Strategiei UE 2020. Invităm Comisia să utilizeze la maximum instrumentele puse la dispoziția sa de Tratatul de la Lisabona, în special în evaluarea eforturilor statelor membre. În cele din urmă, pentru Grupul PPE și pentru alte grupuri din această Cameră este foarte clar că metoda deschisă de coordonare ar trebui să fie înlocuită cu angajamente obligatorii și o combinație sănătoasă de stimulente pozitive și de sancțiuni, acolo unde este necesar, și ne așteptăm să ne prezentați cât mai rapid propuneri convingătoare.

În cele din urmă, privind subiectul Greciei, președintele grupului nostru, dl Daul, a elogiat Consiliul pentru decizia sa privind un nou mecanism de sprijinire a Greciei, dacă este necesar, cu implicarea Fondului Monetar Internațional (FMI). Solidaritatea și responsabilitatea ocupă, așa cum trebuie, un loc central în acest plan. Totuși, situația este în continuare îngrijorătoare și aș dori să reiterez că solidaritatea funcționează în ambele

sensuri. Grecia va trebui să-și respecte angajamentele prin punerea în aplicare, în mod real, a planurilor de reformă. Poate Grecia să restabilească încrederea în piețele financiare? Aceasta va fi crucială pentru rezolvarea crizei.

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, aș dori să-i mulțumesc, mai întâi, dlui Van Rompuy pentru dorința sa de a comunica cu Parlamentul, care este un semn pozitiv al angajamentului său personal. Însă ceea ce trebuie să comunicați Parlamentului – în legătură cu deciziile luate de Consiliu, nu de către dvs. personal – este dezamăgitor pentru noi. Să analizăm, în primul rând, Grecia. Dacă analizăm comentariile din presă, de exemplu din *International Herald Tribune*, se spune, pe bună dreptate, că, deși Grecia are acum condițiile stricte ale FMI, aceasta nu are buna reputație a acestuia din urmă. Aceasta este responsabilitatea Consiliului. Dl Bini Smaghi – așadar cineva de la Banca Centrală Europeană, în orice caz – spune că, din acest punct de vedere, este mai democratic să rezolvăm problemele printr-o colaborare mai strânsă în Europa decât printr-o organizație tehnocrată, precum FMI-ul.

Dacă examinăm piața, veți observa că aceasta a reacționat. Sunt de acord că reacția sa față de euro a fost oarecum mai pozitivă, dar în legătură cu Grecia lucrurile nu s-au îmbunătățit, ci s-au înrăutățit. Mesajul din partea Consiliului nu este unul pozitiv. Consiliul este întotdeauna dispus să întârzie problemele, discuțiile și propunerile. Parcă am fi pe Titanic – vaporul lovește aisbergul și atunci oamenii spun: „OK, să instituim un grup operativ pentru a analiza modul în care putem să prevenim astfel de coliziuni în viitor” sau „să avem o discuție intensă despre meniul săptămânii viitoare”, imediat după ce a avut loc dezastrul. Aceasta nu este o soluție. Consiliul trebuie să găsească soluții. Nu este vina dvs., este vina șefilor de state sau de guverne, care nu sunt pregătiți să înceapă să lucreze la aceste soluții și care nu sunt pregătiți să profite de idei noi – precum cele propuse de social democrații europeni – care sunt bazate pe ambii piloni, adică pe stabilitate, dar și pe solidaritate. Bineînțeles, solidaritatea nu începe pur și simplu când ceva nu merge conform planului – prietenii adevărați se avertizează din timp când ceva nu este în regulă. Prin urmare nu este corect, de asemenea, să tratăm Grecia în acest mod, după ce am rămas impasibili ani de zile, știind foarte bine că ceva nu este în regulă și să spunem acum, după eveniment: „Nu vă puteți baza pe solidaritatea noastră acum”. Din această cauză, rezultatul Consiliului în legătură cu Grecia este complet nesatisfăcător.

Situația Europei 2020 este similară. Propunerile Comisiei au avut părțile lor negative, dar au avut și părți pozitive. Nu am fost tocmai încântați, deoarece ne-am dat seama că lipsesc mai multe elemente. Ce face atunci Consiliul pentru Europa 2020? Elimină mai multe părți din aceasta. Tocmai ați menționat cinci puncte, dar contextul – ideea că Europa 2020 va însemna că problemele economice, problemele sociale, problemele de mediu vor fi, de asemenea, soluționate – se pierde sau cel puțin observăm riscul ca aceasta să se întâmple.

Când aud – vicepreședintele a confirmat acest lucru – că unii șefi de state și de guverne întreabă: „Trebuie să ne preocupe sărăcia? Trebuie să combatem sărăcia?” – nu este ciudat că sărăcia și inegalitatea iau amploare în Europa de astăzi? Apoi, există șefi de state și de guverne care spun: „Aceasta nu este problema noastră”. Cum poți, în acest caz, să vii în fața cetățenilor, dacă justiția socială, în mod specific, nu este tratată ca un subiect principal? Prin urmare, sunt de acord cu dvs. și cu vicepreședintele Comisiei că trebuie să insistăm ca lupta împotriva sărăciei – oricare ar fi criteriile – și reducerea sărăciei trebuie să rămână obiectivele noastre. Acest aspect este foarte important pentru noi, cei din Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European.

(Aplauze)

Dle van Rompuy, ați menționat că aceasta a fost prima reuniune oficială a Consiliului European pentru dvs. Veți avea al doilea Consiliu European în iunie. Vă urez mult succes la acest Consiliu European. Nu va fi ușor, ținând cont de faptul că au loc unele alegeri, asociate cu ceea ce este o îngrijorare reală că, probabil, vor veni la putere partide care vor fi și mai puțin favorabile cooperării strânse în Europa. Totuși, vă urez succes și sper că șefii de state sau de guverne nu vă vor abandona, așa cum au făcut-o la primul dvs. Consiliu European în calitate oficială. Oricând aveți nevoie de ajutor și de sprijin, veniți în această Cameră – în special, veniți la Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European. Vă vom da din nou speranță că Europa poate fi, totuși, un lucru bun!

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – Dle Președinte, aș dori să fac două observații cu privire la Consiliul de luna trecută. Prima privește mecanismul pe care Consiliul l-a hotărât pentru Grecia și despre care am îndoieli serioase. Sper că mă înșel, dar nu cred că acesta poate funcționa, din simplul motiv că este un sistem de împrumuturi bilaterale și nu un sistem – o soluție europeană – prin care este acordat un singur împrumut Greciei de către Comisia Europeană, aceasta fiind ideea inițială.

(Aplauze)

Dacă examinați piețele, este foarte evident, în prezent, că acestea nu cred în acest sistem. Acest lucru nu a început ieri, ci acum o săptămână. Lunea trecută, acum o săptămână, a existat deja o problemă legată de obligațiunile grecești având o rată a dobânzii de aproape 6 %. Aceasta este cu 300 de puncte de bază mai mare decât cea mai mică rată a dobânzii din UE, care este de 3 %. De când există o discuție la nivelul UE între diferitele state membre cu privire la nivelul ratei dobânzii aplicabile la împrumuturile bilaterale, acesta a crescut ieri la 400 de puncte de bază, adică la 4 %.

Nu aceasta este calea de urmat pentru a ajuta Grecia. Grecia trebuie să adopte măsurile care sunt necesare, dar nu cu împrumuturi bilaterale. De fapt, acest mecanism nu ajută Grecia, ci o pedepsește în acest moment.

Este absolut necesar ca Comisia Europeană să revină cât mai rapid posibil la ideea sa inițială a unui împrumut european, emis de Comisia Europeană. Atunci veți avea automat rate mai mici ale dobânzii decât cele de pe piețele de astăzi, deoarece va exista această garanție din partea Comisiei Europene și a instituțiilor europene. Doar așa putem ajuta guvernul grec să-și atingă țintele.

În același timp, guvernul grec trebuie, în mod natural, să pună capăt frământărilor interne. Dacă există puncte de vedere diferite cu privire la intervenția FMI și dacă astfel de discuții continuă, atunci ratele dobânzilor vor crește, de asemenea, în mod automat.

Al doilea punct la care doresc să mă refer este că, acum, avem nevoie de ceva mai mult decât un mecanism pentru Grecia sau pentru alte țări. Acum avem nevoie de o Comisie Europeană curajoasă, care să prezinte un pachet de reforme economice și de reforme monetare și avem nevoie de acestea cât mai rapid posibil. Acum avem nevoie de un pachet de magnitudinea celui pe care l-am avut în trecut de la Jacques Delors, care, la un moment dat, a propus un pachet al Uniunii economice și monetare europene sau al pieței interne, pentru a rezolva problemele. Avem nevoie de acest lucru acum. Avem nevoie de un pachet curajos. Doar Comisia Europeană poate face acest lucru. Consiliul nu o poate face – nici măcar președintele Consiliului. Comisia este cea care are dreptul la inițiativă și Comisia este cea care trebuie să propună acum un pachet real.

(Aplauze)

Grupul meu crede că sunt necesare trei elemente principale în pachetul respectiv. Primul este crearea unui Fond Monetar European, care este absolut necesar și a fost o idee sugerată, de asemenea, de dl Schäuble, ministrul german de finanțe. Avem nevoie de acest fond cât mai curând posibil, pentru a crește eficiența Pactului de stabilitate.

În al doilea rând, avem nevoie, cât mai curând posibil, ca piața europeană a obligațiunilor să scadă ratele dobânzilor pentru toate țările din UE. Aceasta nu este o pedeapsă pentru cea mai mare țară, Germania. Din contră, puteți avea un sistem în care Germania plătește rate mai mici ale dobânzilor decât în prezent, deoarece, în viitor, putem să atașăm o primă de lichiditate la piața obligațiunilor europene. Mijloacele tehnice pentru a realiza acest lucru există și pot fi puse în aplicare.

Al treilea lucru de care avem nevoie este o Strategie Euro 2020 mai îndrăzneată. Susțin ferm ceea ce a spus dna WortmannKool acum câteva momente despre nevoia noastră de o metodă de guvernare mai puternică. Nu prin metoda coordonării deschise ne vom îndeplini obiectivele. Avem nevoie de o metodă cu bețe și morcovi, după cum a prezentat-o dna WortmannKool, nu doar cu statele membre, ci și cu Comisia, la conducere.

Stimați colegi, trebuie să ne gândim la ceva: dacă Consiliul nu face în următoarele luni ceea ce este necesar în ceea ce privește o Strategie Europa 2020 mai îndrăzneată, atunci ce putem face noi, Parlamentul European? Ceea ce putem face este: în următoarele săptămâni, Parlamentul trebuie să fie de acord cu orientările economice generale și să-și dea avizul cu privire la acestea. Deoarece Consiliul nu a prezentat, sprijinit de Comisie, o Strategie Europa 2020 mai largă, nu văd de ce ar trebui să aprobăm acele linii directoare economice largi. În primul rând, trebuie să existe o propunere curajoasă, care sper că va fi prezentată în iunie și apoi ne putem îndeplini sarcina de a aproba această abordare mai îndrăzneată și liniile directoare economice largi.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, trebuie să recunosc, când am auzit discursul dlui Van Rompuy, l-am rugat pe colegul meu, dl Lambsdorff, să mă ciupească, deoarece aveam senzația că fie nu eram eu în lumea reală, fie nu era președintele Consiliului European. Spun acest lucru deoarece, în opinia mea, singurul lucru pozitiv care a rezultat din cea mai recentă reuniune la nivel înalt a fost faptul că s-a pus capăt disputei dezonorante dintre Paris, Berlin și Bruxelles, care a implicat și BCE, în legătură cu întrebările dacă ar exista, până la urmă, un ajutor acordat Greciei, cum ar

putea fi ajutată Grecia, dacă este necesar un Fond Monetar European și dacă trebuie sau nu solicitat ajutorul FMI-ului. În cele din urmă, rezultatul a fost târguiala pe care dl Verhofstadt a descris-o deja, foarte abil.

De asemenea, nu înțeleg cum puteți declara că ceea ce s-a convenit la reuniunea la nivel înalt ajută deja Grecia, deoarece rata dobânzii pe care Grecia trebuie să o plătească astăzi – tocmai am verificat din nou – nu este de 6 %, ci de 7 %. Astfel, rata a crescut imediat după decizia Consiliului. Cum este posibil să-i înșelați pe oameni cu privire la solidaritatea europeană, așa cum s-a întâmplat în mod clar în Consiliu, pur și simplu nu pot să înțeleg.

Cred, de asemenea, că Greciei i-a fost transmis un semnal foarte ciudat, subliminal, că ceea ce a fost descris în timpul și după reuniunea Consiliului, în timpul și după reuniunea la nivel înalt, ca o plasă de siguranță nu este deloc o plasă de siguranță. Dacă ar fi o plasă, aceasta ar trebui să susțină greutatea. Și totuși, când vine vorba de Grecia, s-a convenit că situația țării trebuie să ajungă critică înainte ca Bruxelles-ul să fie pregătit să ofere un ajutor real. În Germania a existat impresia, la întoarcerea cancelarului Merkel de la Bruxelles, că aceasta dorea să le arate grecilor cum este să pierzi orice speranță înainte de a fi dispusă să-i ajute cu adevărat. Avem impresia că totul seamănă mai mult cu predarea unei lecții dure, dar nu avem impresia că predarea de lecții dure ar putea ajuta Uniunea Europeană în prezent.

(Aplauze)

Această energie foarte negativă îndreptată către Grecia este completată de decizia neimplicării în rezolvarea problemelor din Grecia. Tot ce trebuie să se întâmple acum în ceea ce privește consolidarea bugetară, ce domenii trebuie restrânse în legătură cu datoria publică, cum trebuie eficientizate serviciile publice, cum trebuie combătută evaziunea fiscală, cum trebuie rezolvată corupția din Grecia, este lăsat la decizia FMI, în timp ce Bruxelles-ul refuză să se implice. Acest comportament, în opinia mea, nu este potrivit.

Trebuie să lămurim, încă o dată, ce ne învață, de fapt, Grecia – și anume că suntem confrunțați cu slăbiciunile din Tratatul nostru și mai ales cu cele din Tratatul de la Maastricht. Dacă analizez aceste slăbiciuni, nu ajung la concluzia că ar trebui să acceptăm în mod reciproc să nu se implicăm în acest moment. În schimb, am ajuns la concluzia că mai multă responsabilitate reciprocă și mai multă solidaritate trebuie însoțite de o intervenție comună. A venit, pur și simplu, timpul ca – pe lângă ceea ce a avut de spus dl Verhofstadt despre euro-obligațiuni și mecanismele de susținere financiară – să discutăm despre următorii pași ai reformei. Dle Van Rompuy, dacă grupul dvs. operativ – în Germania, acesta este denumit constant *Arbeitsgruppe* sau grup de lucru, ceea ce pare puțin mai restrictiv – dă uitării această reformă foarte necesară, nu prevăd altceva decât o criză pentru Europa în general, care se îndreaptă spre noi după criza Greciei. Trebuie neapărat să ne coordonăm mult mai mult, în mod reciproc, politica economică, politica fiscală, modul de elaborare a bugetelor publice, modul de asigurare a competitivității și trebuie neapărat să ne asumăm responsabilitatea comună. Totuși, reuniunea la nivel înalt nu a reușit să asigure toate acestea și cred că, în plus, nu a reușit să ofere nici cele mai simple angajamente.

În ceea ce privește Strategia Europa 2020 – clima – dacă ar fi să o considerăm ca dovadă a succesului sau eșecului, cu ce trebuie să se prezinte Connie Hedegaard la Bonn în mai? Ar trebui să meargă cu mâinile goale? Chiar trebuie să meargă la Bonn cu ceea ce a primit pentru a-și aduce contribuția? Este jenant! A venit din nou timpul ca Doamna Nu – cancelarul Merkel – să se dea în spectacol. Este atât de jenant că obiectivele sociopolitice, deja lipsite de forță, pe care le-a prezentat dl Barroso au fost atenuate, o dată în plus, de Germania, de către cancelarul Merkel.

Prin urmare, a existat foarte multă energie negativă din partea Germaniei! Am citit că mulți deputați și-ar fi dorit, odată cu aceste evenimente, ca Helmut Kohl să se întoarcă. Trebuie să spun, nu am fost unul dintre ei. Mai am încă o memorie oarecum diferită despre anii Kohl și nici atunci Europa nu însemna totul. Ceea ce mi-aș dori să văd este transformarea, în cele din urmă, a cunoașterii politice din capitalele Europei într-o politică comună, cu scopul de a ne uni forțele în aceste vremuri ale globalizării și ale crizelor globale.

Dle Verhofstadt, accept cu satisfacție apelul dvs. pentru mai multă acțiune privind Strategia Europa 2020. Până acum, totuși, trei grupuri din această Cameră au lucrat exclusiv la aceasta.

Timothy Kirkhope, în numele Grupului ECR. – Dle Președinte, criza din Grecia a dominat, bineînțeles, știrile care au urmat Consiliului European, dar reuniunea propriu-zisă a făcut, de asemenea, primii pași importanți pentru inițiativa Europa 2020. Grupul meu, ECR, dorește ca zona euro să aibă succes pentru cei care aleg să fie membrii săi. Acum este esențial pentru economia europeană, în general, ca nicio instabilitate să nu prejudicieze comerțul și economia europeană mai largă.

Bineînțeles, nu toate statele noastre membre au ales deja sau vor alege vreodată să adopte moneda unică. Criza curentă ilustrează de ce mulți, inclusiv Partidul Conservator Britanic, resping adoptarea euro cu politica inevitabilă a ratei egale a dobânzii pentru toți și cursurile de schimb stabilite de factori care nu au, în cea mai mare parte, legătură cu realitățile economice interne. Cu siguranță, criza curentă a scos la lumină unele dintre problemele aflate la baza modelului prezent al zonei euro. Totuși, urmărind soluționarea acestor probleme, criza nu trebuie utilizată ca un pretext pentru extinderea unor noi puteri ale UE.

Am auzit deja discuții periculoase de iresponsabile despre necesitatea guvernării economice europene sporite. O astfel de centralizare a puterii la Bruxelles nu este o soluție și nu ar fi acceptabilă. Grecia are nevoie de sprijinul și de încurajarea noastră, dar să solicităm contribuabililor externi, în special din țările din afara zonei euro, să achite nota de plată, este dificil. În cele din urmă, bineînțeles, doar grecii pot rezolva problemele datoriei sectorului public grec și le urăm succes în eforturile lor de a ieși din criză.

Revenind la inițiativa Europa 2020, salutăm primele experiențe făcute de Consiliu. Nu trebuie să uităm niciodată, în timp ce ne confruntăm cu criza economică și financiară curentă, că ne-am confruntat cu provocări economice enorme chiar înainte de începerea crizei, cum ar fi creșterea Chinei și a Orientului Îndepărtat și insecuritatea noastră energetică din ce în ce mai mare. Perspectivele noastre economice pe termen lung depind de o modernizare în profunzime a economiei europene, astfel încât să putem prospera pe piața globală tot mai competitivă.

Nu susținem toate aspectele inițiativei. Unele domenii în care este necesară inovarea, precum agricultura, au fost ignorate în mare măsură, dar susținem ferm conținutul larg al programului și dezvoltarea continuă a pieței unice, în special. Credem că întreprinderile competitive de succes reprezintă pilonul central al vieții noastre economice; acestea oferă prosperitate economică, esențială pentru a crea locuri de muncă și a genera resurse de care depind atât de multe alte lucruri.

Există pericolul, deși vorbim cu toții despre reducerea sarcinilor asupra întreprinderilor, să votăm aici constant pentru elemente specifice făcând tocmai invers, astfel încât toate instituțiile UE, inclusiv a noastră, trebuie să-și joace rolul. Comisia trebuie să evite să facă propuneri care vor fi o povară pentru industrie și noi, în acest Parlament, trebuie să dăm dovadă de responsabilitate și să practicăm autocontrolul. Multe ținte stabilite ca parte a Strategiei Europa 2020 vor fi revizuite la reuniunea din iunie.

Permiteți-mi să închei astăzi exprimându-mi speranța că susținerea din Consiliul European pentru libertate și reformă economică va fi consolidată în mod substanțial în săptămânile următoare – sper, de asemenea, poate, cu ajutorul unui nou guvern conservator în Regatul Unit.

Lothar Bisky, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle Președinte, este bine că șefii de state și de guverne au reușit să ajungă la un acord privind un pachet de urgență, dar aceasta nu este aproape deloc o soluție Europeană. Guvernul german, din motive electorale tactice – cu privire la Renania de Nord-Westfalia – a mers foarte departe în direcția populismului. Acordul, pe atunci, era periclitat de dialogul dintre cancelarul Merkel și președintele Sarkozy. Nu este un pachet care să protejeze cetățenii. Obiectivul mecanismului de finanțare va consta, citez, din: „stimulente pentru o revenire cât mai rapidă a pieței financiare la stabilirea de prețuri cu risc ridicat”. Coordonarea politicii economice urmează să se bazeze pe principiile eșuate ale Pactului de stabilitate și creștere. Statul și cetățenii săi vor trebui să facă economii, în timp ce piețele financiare – băncile – vor evalua dacă s-au realizat economii suficiente. Consider că aceasta este o procedură dubioasă. În UE, rata șomajului se ridică la 10 % – cea mai mare din 1998. Peste 20 % din tinerii sub 25 de ani nu au un loc de muncă. Este necesar să se precizeze foarte clar unde dorim să facem economii. Altfel, mă tem de ce este mai rău.

De ce nu a acceptat Consiliul o creștere a fondurilor de coeziune și structurale sau o interzicere imediată a comerțului cu instrumente derivate de credit? De ce a amânat acordul asupra țințelor specifice de combatere a sărăciei în UE la o dată nedefinită? Nu spun, printre altele, că au făcut acest lucru în mod intenționat, dar, în fond, amânarea va dura la nesfârșit. Consider că acesta este un afront, în anul european al luptei împotriva sărăciei. În iunie este mult prea târziu.

Nigel Farage, în numele Grupului EFD. – Dle Președinte, astăzi ne aflăm în prezența unui mare om – președintele Europei. Aceasta este o persoană atât de importantă încât este în afara oricărei critici, a oricărui reproș; el este regele clasei politice moderne. El este Zeus al zilelor noastre și intenționează să ne conducă de pe muntele Berlaymont – și vai de cei care pun la îndoială autoritatea sau demnitatea sa, căci vor fi aspru pedepsiți!

Într-adevăr, în cazul meu, ultima dată când ne-am întâlnit și am avut câteva lucruri de spus, Parlamentul a impus amenda maximă posibilă! Mi se spune că dacă spun ceva care vă supără, mi se va întrerupe microfonul. Ei bine, ce s-a întâmplat cu libertatea de exprimare, ce s-a întâmplat cu democrația?

Astăzi ați revenit printre noi și acum, cu aprobarea dlui Sarkozy și a dnei Angela Merkel, sunteți șeful unui nou guvern economic pentru 500 de milioane de cetățeni și ați lansat planul dvs. pe 10 ani – lista dvs. de dorințe. Mă întreb doar dacă v-ați adus aminte ce s-a întâmplat cu ultimul plan pe 10 ani, care a fost lansat în 2000. Acesta a fost lansat în acest Parlament cu multe aclamații și a fost un eșec devastator total și absolut, chiar înainte de apariția recesiunii globale.

De fapt, toate planurile UE centralizate eșuează. Este suficient să analizăm politica comună dezastruoasă privind pescuitul. Acum, iubitul dvs. euro a eșuat; acesta a eșuat politic la primul său obstacol major. Nu ați reușit să elaborați un plan la summitul respectiv și nu puteți salva Grecia fără ca FMI-ul să intervină pentru a salva, cel puțin pentru moment, visul dvs. euro.

Și totuși, dle Van Rompuy, planul dvs. pare a fi că pierdem, eșuăm, dar să facem în continuare același lucru; să avem o Europă mai mare; să avem mai multe eșecuri! Ceea ce contează cu adevărat este pierderea democrației. Dvs. nu ați fost ales. Dvs. nu sunteți responsabil și nu există niciun mecanism ca cetățenii Europei să vă îndepărteze. Zeus este cel care a răpit-o pe Europa și mi-e teamă că dvs. ne răpiți democrația. Sunteți aici doar pentru că Tratatul de la Lisabona a fost adoptat fără ca cetățenilor britanici să li se ofere referendumul care le-a fost promis. În ceea ce ne privește, aceasta este o problemă nerezolvată. Oamenii au luptat și au murit pentru ca noi să fim o națiune democratică autonomă și independentă care era capabilă să-și aleagă și să-și destituie liderii. Oricine crede în democrație nu ar accepta postul de președinte al Uniunii Europene.

Barry Madlener (NI). – (NL) Dle Președinte, dle Farage, ați vorbit din nou în numele unei mari părți a europenilor care nu apreciază această Europă, pentru care vă mulțumesc.

Această dezbatere este o mare farsă. Noul președinte fictiv, Herman Van Rompuy, care a fost numit în secret, l-a felicitat pe președintele Barroso și a felicitat Comisia pentru salvarea financiară a Greciei. Bineînțeles, aceasta se rezumă din nou la contribuabilii olandezi care trebuie să achite nota de plată încă o dată. Să nu uităm că Grecia a indus în eroare statele europene cu cifre falsificate timp de mulți ani. Dle Van Rompuy, declarați că ați forțat Grecia să ia măsuri dure. Măsuri dure: o creștere a vârstei de pensionare de la 61 la 63 de ani? majoritatea lucrătorilor europeni pot doar să viseze la astfel de lucruri; într-adevăr, guvernul olandez urmărește chiar să crească această vârstă de la 65 la 67 de ani. lucrătorii greci se pensionează la 63 de ani și noi trebuie să achităm costurile.

Ce s-a întâmplat cu discursul dur al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat)? Apelul Creștin-Democrat Olandez (CDA), așa cum este reprezentat de dna Wortmann-Kool: acum două săptămâni, partidul său declara că niciun cent din banii contribuabilului olandez nu va ajunge în Grecia. Cuvinte frumoase și din partea dnei Angela Merkel: niciun cent pentru pensiile grecești. Totuși, ce observăm acum? Acestea s-au răzgândit; au cedat. Se pare că cuvântul lor nu valorează nimic. Acum grecii, cu cifrele lor falsificate, primesc deja sprijin financiar, și cine urmează? Portugalia, Spania, Ungaria sau oricare alții. Chiar și Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa al dlui Verhofstadt și, într-adevăr, al dlui van Baalen din Partidul Popular pentru Libertate și Democrație din Olanda (VVD), promite acum credite preferențiale țărilor slabe și un Fond Monetar European. Dle van Baalen, de ce nu-l contraziceți pe dl Verhofstadt? Aceasta este inducere în eroare a alegătorului, pur și simplu: în timpul alegerilor ați promis „mai puțină Europă”, dar acum nu primim decât mai multă. Propriul dvs. grup a susținut aceasta. Doamnelor și domnilor, UE nu este soluția problemei, ci cauza ei.

Herman Van Rompuy, președinte al Consiliului European. – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, voi fi foarte succint. Există unele adevăruri simple pe care trebuie să vi le reamintesc. Primul adevăr – și l-am auzit din când în când aici, dar nu pe cât mi-aș fi dorit – este că problemele pe care trebuie să le soluționăm au apărut prima dată într-o țară cu nereguli bugetare. Acestea trebuie corectate. Trebuie luate măsuri pentru a preveni ca acestea să mai apară.

Prin urmare, trebuie să începem cu conceptele de bază: ortodoxia bugetară. De aceea am creat, mai demult, Pactul de stabilitate și creștere. Unii susțin sancțiunile, penalizările și o demonstrație de forță. Totuși, aveam acest Pact de stabilitate și creștere, dar aș dori să subliniez că acesta nu a fost de niciun ajutor pentru anumite țări.

Guvernul grec a luat unele măsuri, unele măsuri curajoase pe care le aplaud. Acestea au fost stabilite în declarația neoficială a Consiliului din 11 februarie. I-am cerut Greciei să ia măsuri. Aceasta le-a luat; și-a

asumat răspunderile. Acum acestea trebuie puse în aplicare și înțeleg sensibilitatea și dificultatea circumstanțelor în care trebuie să acționeze în continuare guvernul grec. Cu toate acestea, măsurile trebuie aplicate.

Guvernul grec este convins că faimoasele diferențe se vor reduce doar dacă rezultatele acestei întregi politici de disciplină bugetară sunt vizibile. Acesta este convins de acest fapt. Prin urmare, simplul adevăr este că trebuie să începem prin abordarea sursei problemelor, pentru a le rezolva pe acestea; cu alte cuvinte, a problemelor bugetare ale unei țări și ale altor țări.

În al doilea rând, guvernul grec a fost în totalitate de acord cu concluziile Consiliului European. Nu putem forța oamenii să fie fericiți împotriva voinței lor, dar aceștia au fost de acord. Am fost martor la acordul din partea lor înainte, în timpul și după reuniune. În al treilea rând, aceștia nu au solicitat încă asistență financiară. Au repetat acest lucru și ieri. Acestea sunt cele trei adevăruri simple pe care doresc să vi le reamintesc.

În continuare – și dna WortmannKool este cea care a solicitat acest lucru – vom stabili, împreună cu Președintele Parlamentului și cu alții, cum putem colabora cu Parlamentul în perioada în care grupul operativ este activ.

Cu privire la grupul operativ, sunt de acord cu cei care spun că acesta trebuie să fie ambițios. Nu urmez exemple din trecut. Istoria nu se repetă niciodată și, cu siguranță, nu în același fel. Acest grup operativ important trebuie să fie foarte ambițios. Trebuie să învățăm toate lecțiile în urma crizei pe care am trăit-o. Trebuie să tragem toate concluziile posibile din aceasta.

Trebuie să fim mult mai preventivi. Trebuie să fim foarte preventivi nu doar în termeni bugetari, ci și cu privire la politica economică pusă în aplicare. Nu pentru a lua locul guvernelor naționale în punerea în aplicare a politicii economice: în analiza finală, bineînțeles, acestea sunt, până la urmă, cele responsabile! Totuși, putem fi preventivi într-un mod care nu pune în pericol moneda unică – euro – sau piața comună, piața internă. Să nu le punem în pericol! Această responsabilitate este susținută de UE. Fiecare cu propria responsabilitate. Prin urmare, trebuie să fim mai preventivi în termeni economici.

Doresc să vă reamintesc – acest lucru nu a fost menționat în timpul intervențiilor – că problema competitivității este una fundamentală. Nu avem doar probleme bugetare: la originea problemelor bugetare se află cele economice. Trebuie să le rezolvăm, deoarece, dacă nu o facem, repet, vom pune în pericol piața comună.

Prin urmare, vom analiza toate aceste aspecte. Și în această privință trebuie, după cum tocmai am precizat, să învățăm toate lecțiile posibile în ceea ce privește coordonarea, supravegherea și anumite mecanisme noi pe care trebuie să le punem în aplicare. Am auzit în această Cameră mai multe idei care sunt pe deplin valabile și respectabile și pe care trebuie să le analizăm.

Doar pentru că nu discut conținutul lor, aceasta nu înseamnă că le-am uitat sau că grupul operativ le-a uitat. Sunt interesat de un număr considerabil de idei care circulă și care au apărut aici în această după-amiază. Le vom discuta în mod deschis în cadrul grupului operativ. După cum am precizat, vom determina cum putem colabora cu Parlamentul în perioada în care grupul operativ este activ.

În ceea ce privește Strategia Europa 2020, doamnelor și domnilor, cred că Comisia Europeană a înțeles cu adevărat esența modelului nostru social european. Există obiective economice, obiective de mediu și obiective sociale. Conceptul excelent al unei economii de piață modificate din punct de vedere social și ecologic este, prin urmare, unul dintre obiectivele noastre, una dintre țintele noastre.

Am decis asupra a cinci ținte, printre care se numără și incluziunea socială; aceasta este o competență a UE, în conformitate cu Tratatul. Am ales incluziunea socială și, printre altele, lupta împotriva sărăciei. Vă asigură că, atunci când am discutat despre cinci obiective vineri dimineață, acestea nu au fost puse în discuție și vom veni, de asemenea, aici, în iunie, cu obiective cuantificabile și cuantificate pentru cele cinci. Le cer celor care sunt nerăbdători să mai aibă puțină răbdare – până în iunie – dar vom atinge, într-adevăr, obiectivul pe care l-am descris în linii generale.

Eu personal, cât și președintele Barroso – o spun din bunăvoință – chiar mai mult decât mine, am luptat pentru a include aceste cinci obiective în programul UE și pentru a le menține în cadrul acestuia. Au existat, bineînțeles, disensiuni, dar cred că i-am convins pe colegii noștri – din Consiliul Ecofin, la care am participat, din Consiliul Afaceri Generale și din Consiliul European – că acest echilibru între social, economic și ecologic trebuie menținut în abordarea Strategiei Europa 2020. Dacă acest lucru nu s-a întâmplat încă, vă pot asigura că se va întâmpla în iunie.

Există, de asemenea, întreaga problemă a reglementării financiare, de care ne-au amintit, pe bună dreptate, unele persoane. Există o tendință de a uita foarte rapid. Totuși, trebuie să lucrăm în continuare la aceasta. Parlamentul are un rol major de jucat în ceea ce privește reglementarea financiară. Totuși, la summitul G20, am ajuns la un acord privind un întreg program, deoarece există unele măsuri care pot fi decise doar la nivel global. În această privință, sper – și voi depune toate eforturile pentru a realiza acest lucru – că vocea UE, o voce puternică și unită, va fi auzită.

Grupul G20 a lucrat intens la începutul crizei. Este necesar să lucrăm intens după o recesiune. Criza nu s-a încheiat încă, dar recesiunea a luat sfârșit. Totuși, după cum am precizat în intervenția mea introductivă, este mult mai greu să se ajungă la acorduri când situația este ceva mai bună decât atunci când suntem în mijlocul furtunii, înconjurați de probleme.

Grupul G20, ajutat de creatorul său, Uniunea Europeană, are, prin urmare, un program foarte important în iunie, la Toronto și, în a doua jumătate a anului, în Coreea de Sud.

Cred cu tărie că am avut un Consiliu European care a evitat ce este mai rău – și, uneori, acesta este un obiectiv și în politică – și că a pus bazele unui mecanism de solidaritate. Repet că Grecia a depus eforturi bugetare mari, nu cere nimic astăzi și s-a declarat de acord cu acest mecanism.

Am ales o strategie economică cu cinci obiective; nu șaiszeci, doar cinci. Le vom pune în aplicare la nivel național. În iunie, toate statele membre trebuie să-și prezinte planurile pentru anii următori. Vom evalua situația. Sunt sigur că am pus bazele pentru acțiunea din viitor.

Grupul operativ este, să spunem, expresia înțelepciunii. Cum să fie improvizate toate acestea? Celor nerăbdători, le spun că până la sfârșitul anului și nu mai este mult până atunci, mai avem doar nouă luni – dar se pot realiza multe în nouă luni, nu sunteți de acord? – vom încerca să finalizăm sarcina ambițioasă de a face tot ceea ce ne stă în putere pentru a preveni repetarea crizei pe care am trăit-o.

(Aplauze)

Președinte. – Vă mulțumesc, dle Van Rompuy. Vă mulțumesc pentru răspunsul deschis la observațiile care au fost făcute. Au fost observații critice, pe care le-am auzit cu toții. Acestea sunt necesare într-o astfel de discuție. Vorbim despre o chestiune de cea mai mare importanță. Nu vorbim doar despre cum să ieșim din criză sau cum să ajutăm o țară – un membru al zonei euro – care este în dificultate, ci și despre modul în care ne vom dezvolta în următorii 10 ani. Prin urmare, aceasta este o problemă principală. Pe lângă aceasta, există chestiuni legate de climă. Prin urmare, aș dori să vă mulțumesc încă o dată, dle Van Rompuy, pentru un răspuns rapid la unele dintre aceste subiecte. Grupurile operative vor discuta, bineînțeles, aceste subiecte în mod sistematic cu cele trei instituții europene, astfel încât să putem dezvolta o strategie comună. Parlamentul European este pregătit pentru aceasta.

Maroš Šefčovič, vicepreședinte al Comisiei. – Dle Președinte, doresc, de asemenea, să reacționez la discuția inițială.

Aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru numeroasele sale idei excelente, pentru propunerile sale foarte bune și, de asemenea, pentru criticile constructive pe care le-am primit în această Cameră, deoarece acestea oferă un sprijin suplimentar activității noastre.

Atât eu, cât și președintele Consiliului European, am fost foarte deschiși privind descrierea situației dificile din timpul Consiliului European. Am fost foarte deschiși cu privire la diferențele și divergențele de opinie în căutarea de soluții pentru situația Greciei și pentru Strategia Europa 2020 și am declarat amândoi că ne-am fi dorit soluții mai bune.

Însă, în același timp, trebuie să acționăm în lumea reală, unde există adesea idei contradictorii, și trebuie să căutăm întotdeauna compromisuri. Astfel am și procedat și, în cele din urmă, am obținut cea mai bună soluție posibilă în circumstanțele date.

Cred că nu ne facem niciun serviciu dacă minimizăm ceea ce am realizat, deoarece avem o soluție pentru Grecia și avem o soluție pentru zona euro. Suntem într-un contact foarte strâns cu autoritățile grecești și cu comunitatea internațională și dacă există o necesitate și o solicitare din partea Greciei, atunci sunt sigur că întreaga zonă euro și Comisia s-ar mobiliza și ar veni în ajutorul acestei țări. Deci avem mecanismul, avem mijloacele și suntem pregătiți să le utilizăm dacă va fi necesar.

Aș dori să mulțumesc deputaților Parlamentului pentru sprijinul lor privind Strategia UE 2020. Sunt pe deplin de acord cu președintele Consiliului European, că suntem foarte optimiști cu privire la viitorul acestei strategii și cu privire la încheierea unui acord politic privind țintele. Aceasta deoarece liderii UE știu că țintele respective sunt foarte importante pentru păstrarea modului de viață european. Știu că dacă le atingem, atunci putem garanta că Europa va fi în 10 ani unul dintre liderii globali pe scena mondială, cu o economie foarte competitivă și cu politicile sociale solide de care dispunem, astăzi, în Europa.

Prin urmare, discuția pe care o avem în acest moment este cum să motivăm mai bine statele membre și cum să calculăm mai bine țintele, astfel încât acestea să fie monitorizate mai precis și mai bine în viitor. Sunt sigur că putem atinge aceste obiective cu ajutorul Parlamentului și că putem obține un rezultat pozitiv la Consiliul European din iunie.

De asemenea, aș dori să repet un element particular din observațiile președintelui Van Rompuy, care privește pregătirea pentru summitul G20. Noi, în UE, putem să facem doar atât. Putem coordona și putem avea o contribuție pozitivă în cadrul nostru european. Totuși, este foarte clar că, dacă dorim să ieșim din criză și să trăim într-o lume mai bună în viitor, atunci avem nevoie de o coordonare globală, în special în ceea ce privește subiecte atât de importante precum stabilitatea macroeconomică, politica economică și măsurile din domeniul financiar atât de sensibil.

UE urmărește să facă exact acest lucru și Comisia va prezenta în scurt timp propunerile adecvate. Sunt sigur că vom avea în curând o dezbatere foarte fructuoasă asupra acestor propuneri.

Gunnar Hökmark (PPE). – Dle Președinte, în primul rând aș dori să transmit celor dintre noi care doresc să inventeze instituții noi, reguli noi și fonduri noi, că nu cred că putem rezolva problemele cauzate de nerespectarea regulilor prin crearea de noi reguli. Trebuie să respectăm regulile pe care le avem. Una dintre lecțiile importante care trebuie învățate din această criză este că nu ar fi trebuit să permitem niciodată apariția deficitelor așa cum am permis-o.

În al doilea rând, noi toți am permis acest lucru, deoarece am relaxat regulile și știu cine a fost promotorul relaxării acestora. Dacă îmi permiteți să fiu critic, prefer reformele ambițioase înaintea ambițiilor ambițioase. Cred că se discută puțin prea mult despre ambiții și prea puțin despre acțiune. Când au loc discuții despre acțiune, observ că Comisia și uneori Consiliul discută despre ceea ce ar trebui să facă statele membre, în loc de ceea ce am putea face împreună în UE.

Salut acest grup operativ, dar nu ar trebui să pierdem prea mult timp, deoarece cunoaștem un număr de acțiuni concrete pe care trebuie să le realizăm: să reducem și să eliminăm birocrăția; să ne asigurăm că investim mai mult la nivel european în cercetare și știință; să schimbăm bugetul astfel încât să permită mai multă creștere economică și inovare; să ne asigurăm că putem progresa în continuare cu economia bazată pe cunoaștere, punând în aplicare Directiva privind serviciile și extinzând Directiva privind serviciile la noi domenii; să ne asigurăm că avem mobilitate pe piața muncii; să ne asigurăm că dezvoltăm piețele financiare pentru a le face mai stabile, dar nu protecționiste – deoarece aș dori să transmit Comisiei că prin crearea unui nou protecționism privind piețele financiare, economia europeană nu este ajutată. Dacă distrugem oportunitățile pentru o piață de capital transatlantică, acest lucru nu ajută Europa. Deci știm ce să facem. Ar fi bine să avem un grup operativ, dar ar fi și mai bine să nu-l avem.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, am ascultat cu interes introducerea președintelui Consiliului și a vicepreședintelui Comisiei și trebuie să spun că nu sunt convins de concluzii.

Nu sunt convins de concluziile Consiliului European din martie, deoarece asistăm la un declin, printre unele personalități de seamă ale istoriei contemporane europene, al idealului și al metodei Comunității. Acesta este aspectul care ne preocupă, ținând cont de ceea ce se întâmplă în lume; de fapt, ne preocupă anumite aspecte.

Situația Greciei este doar o ilustrare a ceea ce ar trebui să fie Europa, dar în realitate încă nu este. Prin urmare, solicităm Comisiei Europene, vicepreședintelui, care îl reprezintă aici pe președintele Comisiei, și președintelui Consiliului să adopte o inițiativă politică puternică, o inițiativă legislativă: Comisia trebuie să stabilească ordinea de zi și Consiliul trebuie să se asigure că nu mergem pe urma guvernelor a căror putere și al căror caracter tranșant sunt de prea multe ori diminuate de aspecte electorale iminente – ieri în Franța și Italia, mâine în Regatul Unit și în Germania – care paralizează acțiunea guvernelor.

Rolul dvs. nu trebuie să fie doar acela de moderator, dle Van Rompuy, ci să fie un imbold pentru această Europă și facem apel la sensibilitatea dvs. democratică și pro-europeană să vă asigurați că acest imbold nou

va aduce beneficii Europei. Nu mai este suficient să stabilim obiective; trebuie să definim instrumente. Suntem de acord în privința obiectivelor, la fel cum am fost de acord în privința Strategiei de la Lisabona.

Cu toate acestea, care sunt instrumentele? Dorim să rămânem cu un buget federal – și să-l numim astfel – care este egal cu cel puțin 2 % din PIB? Dorim să punem în mișcare euro-obligațiunile, investițiile europene și bonurile de tezaur, astfel încât să putem îmbunătăți politic această Europă, fără de care nu vom ajunge nicăieri?

În esență, trebuie să aflăm dacă reușim să definim noua Europă și dacă reușim să definim – printr-o relație nouă între forțele politice europene din interiorul și din afara acestui Parlament – diferența reală, limita reală care există în Europa de astăzi între conservatori și progresiști, între cei care doresc o Europă integrată mai mult din punct de vedere politic și cei care, în schimb, doresc doar o piață unică extinsă.

Lena Ek (ALDE). – Dle Președinte, există două cuvinte cheie care lipsesc cu desăvârșire din concluziile Consiliului, iar acestea sunt „transparență” și „curaj”.

În primul rând, referitor la guvernanta economică: dacă nu avem curajul și transparența de a lucra cu fapte reale, cu statistici reale și cu adevărul și dacă nu acționăm în consecință printre prietenii din UE, vom sfârși în haos.

Știam aceste lucruri de ani de zile. Când dl Van Rompuy spune că trebuie să învățăm lecții: am învățat lecțiile din dezbaterile ședințelor plenare din această Cameră an de an. Acum avem nevoie de acțiune pe baza statisticilor, altfel, după cum spune Biblia, ne vom baza deciziile – sau casa – pe nisip și știm că acesta nu este durabil.

Știm, de asemenea, că cei care au încălcat Pactul de stabilitate și creștere sunt țări din zona euro. Din această cauză, este și mai urgent să fim onești și îndrăzneți, transparenți și curajoși.

După cum au spus mulți vorbitori, trebuie să ne îndepărtăm, de asemenea, de metodele de coordonare deschisă. Aceasta este în prezent o metodă de coordonare secretă. Avem nevoie de ținte deschise, obligatorii și de stimulente și sancțiuni pentru ca statele să pună în aplicare ceea ce s-a decis.

Apoi, referitor la creșterea durabilă și inclusivă: știm că „durabil” ar trebui să însemne ecologic; ar trebui să însemne „inclusiv din punct de vedere social”. De ce să ne fie atât de teamă de creșterea economică? Avem nevoie de creștere economică și trebuie să o menționăm în concluziile Strategiei Europa 2020.

Privind clima, acest traseu și acest mod de a vorbi: vom ajunge să ne învârtim în cerc. Un lucru imperios necesar este eficiența energetică. Găsiți curajul de a prezenta propunerile privind eficiența energetică. Știm că aceasta creează locuri de muncă și competitivitate.

În cele din urmă, referitor la rolul Parlamentului: consultarea nu este suficientă. Când vorbim despre piedici, când vorbim despre proiecte reprezentative, vorbim despre codecizie și aceasta necesită mai mult decât consultări.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Dle Președinte, dl Van Rompuy este pe podium; ca lider al delegației belgiene din Grupul Conservatorilor și Reformiștilor Europeni, aș dori să-i urez bun venit în această Cameră.

Aș dori să adresez o întrebare referitoare la Strategia UE 2020. Sunt de acord că marea întrebare pentru următorii 10 ani va fi dacă Europa poate supraviețui sau nu. Problema este – și acesta este un proverb american pe care, probabil, l-am citat în câteva rânduri – „Stăm la masă sau suntem în meniu?”. Acesta se aplică pentru noi toți. Am, prin urmare, și o întrebare specifică privind o idee care a fost propusă de câteva ori, și anume cea a zonei de liber schimb nord-atlantice între UE, SUA și Canada. Aceasta nu este o idee revoluționară și nici nu a fost ideea mea. A fost a cancelarului Merkel – din 2007, cred – și nu o mai regăsesc. Aceasta se referă la ambiția de a privi spre exterior în vederea creării de piețe libere, într-un moment în care protecționismul apare amenințător. Doar piețele libere, inovarea și competitivitatea pot consolida economia noastră, nu subvențiile sau fondurile europene. Prin urmare, aș dori să vă rog să priviți în exterior și să includeți și acest aspect în Strategia UE 2020, deoarece acesta este singurul lucru care ne poate salva. Dacă nu, vom deveni Bruges-ul lumii globalizate.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Dle Președinte, valoarea deciziei adoptate de Consiliul European, pe care o dezbatem, a fost remarcată ieri: ca urmare a declarației sub anonimat a unui membru al guvernului grec, o agenție de știri a declarat că Grecia nu a dorit deloc implicarea FMI-ului. Un nou val de speculații,

ratele dobânzilor la credite atingând cote maxime istorice. Planul a eşuat. Pieţele la care vă referiţi preferă FMI-ul ca supraveghetor al Greciei şi al altor economii europene.

Prin această decizie, transformaţi FMI-ul în gardianul Europei, gardianul zonei euro. Prin decizia de a implica în mod ilegal FMI-ul – şi care este Tratatul sau articolul care prevede implicarea acestuia în chestiuni interne? – impuneţi un Pact de stabilitate mai strict în detrimentul economiilor mai slabe şi al grupurilor sociale mai sărace. Ce mecanism de solidaritate s-a înfiinţat, ţinând cont că un mecanism de coerciţie şi de presiune era deja iminent?

În afară de Grecia, Spania şi Portugalia adoptă măsuri antisociale dure pentru a evita aceeaşi soartă şi, prin urmare, sărăcia creşte, şomajul creşte, dezvoltarea încetineşte şi recesiunea se agravează.

Dumpingul social a devenit singurul instrument competitiv în Uniunea Europeană. Aceasta nu este Europa solidarităţii şi a coeziunii.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Dle Preşedinte, doamnelor şi domnilor, coordonarea politicii economice, creşterea economică, ocuparea forţei de muncă, inovarea, incluziunea socială: acestea sunt sloganurile noii Strategii UE 2020, adică cea care, după Strategia de la Lisabona, trebuie să ghideze Europa către sfârşitul crizei care slăbeşte puterea de cumpărare şi spiritele europenilor.

La zece ani după prima izbucnire a isteriei de la Lisabona, din păcate aceasta este noua reţeta, care din păcate se află în pericolul de a se transforma într-o cură de slăbire pentru economia europeană. Examinând punctele principale ale noii strategii, nu observăm nicio inovaţie specifică. Dacă nu ne-am dat seama încă, UE a următoarei decade va fi aceeaşi Europă al cărei eşec îl deplângem astăzi.

Strategia 2020 este dezastruoasă din cauza *metodei de acţiune* dezastruoase a acestei Europe, care doreşte să imite dirijismul bazat pe planificare şi etatismul care a dominat pentru o perioadă lungă de timp politicile naţionale şi care a penalizat în mod spontan forţele productive şi entităţile locale. Astăzi, Europa apreciază, de fapt, puterea de la Bruxelles şi împiedică acţiunea mai directă şi mai eficientă a organelor sale descentralizate.

Pornind de la o opinie a Comitetului Regiunilor, observ că o strategie cu adevărat inovatoare ar trebui, în primul rând, să inverseze balanţa de putere dintre nivelurile centralizate şi cele descentralizate. De aceasta are Europa nevoie: subsidiaritate reală şi federalism real.

Istoria europeană ne-a atras atenţia asupra următoarei afirmaţii: centralismul de stat distruge bunăstarea şi asistenţa socială când scopul acestuia nu este de a susţine economia, ci de a-i forma caracterul.

Lăsând la o parte cele discutate, ceea ce-şi doresc cetăţenii, tinerii şi IMM-urile – cu alte cuvinte, 99 % din forţa productivă a Europei – nu sunt strategii europene ineficace de creştere economică, ci descentralizarea şi libertatea faţă de ordinele elitelor politice şi birocratice.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Dle Preşedinte, dle Swoboda, aţi discutat despre solidaritate şi despre faptul că nu ar trebui să aşteptaţi până izbucneşte o criză înainte de a vă informa prietenii despre o problemă. Pentru mine, aceasta dă naştere la întrebarea de ce nu l-aţi informat în avans pe prietenul dvs. socialist din Grecia cu privire la problemă. Chiar nu ştiaţi nimic în legătură cu dezechilibrul financiar din Grecia?

În plus, pentru mine, problema responsabilităţii apare, de asemenea, în mod foarte natural în acest context. Cine este responsabil pentru faptul că Grecia a furnizat statistici bugetare imprecise? Aici este nevoie de clarificare şi, mai presus de toate, de transparenţă completă. Aceasta deoarece numai atunci pot fi traşi la răspundere aceşti oameni, numai atunci se poate garanta că şi regulile de bază existente vor fi, în cele din urmă, respectate.

Totuşi, se discută mereu de reguli de bază şi soluţii noi. Acestea au fost propuse de ceva vreme! Problema este că, sub presiunea băncilor şi a reprezentanţilor grupurilor de interese, politicienii au lăsat în aceste soluţii la fel de multe goluri ca într-un şvaiţer. De aceea este independenţa atât de importantă în politică.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Dle Preşedinte, dle Van Rompuy, dle Šefčovič, în primul rând, în ceea ce priveşte forma, dle Van Rompuy, se obişnuia ca Preşedintele Parlamentului să ia cuvântul, dar, în procesele-verbale, în mod oficial, nu există nicio menţiune a unei intervenţii din partea acestuia.

Nu a fost invitat sau este o eroare în procesele-verbale? Am dorit să aflu părerea dvs.

De asemenea, am dorit să vă transmit din nou cât de mult apreciază Parlamentul – sau, cel puțin, o parte dintre noi – că ați reușit să veniți aici și să vă pregătiți pentru întrunirile Consiliului European, în loc să trimiteți Consiliul, care nu este membru al Consiliului European.

Ați declarat că nu sunteți un dictator; sunteți un democrat distins. Nu sunteți un spectator; ați afirmat: „sunt un moderator”. Dle Van Rompuy, fiți un actor politic și căutați sprijin politic aici; vi-l vom oferi.

Aș dori acum să discut diferite subiecte, dintre care primul este agricultura.

Aș dori să vă mulțumesc, dle Van Rompuy, pentru că ați corectat, împreună cu șefii de state sau de guverne, o omisiune nefericită în documentul Comisiei Europene, deoarece acesta din urmă nu menționa agricultura și ați avut dreptate să adăugați una dintre principalele politici istorice ale UE, adică agricultura, care este un factor de bunăstare a cetățenilor europeni.

În al doilea rând, nu cred că documentul 2020 inspiră suficientă ambiție în UE ca un actor global, în special când este vorba despre comerțul internațional. Ca reprezentanți pe scena internațională, va trebui să solicităm reciprocitate pentru partenerii noștri. Sunt încântat că, împreună cu președintele Obama, am obținut reciprocitate în legătură cu proiectul EADS pentru aeronave de alimentare.

Sugerez, de asemenea, dle Van Rompuy, să combinați influența politică cu cea a Președintelui Buzek, astfel încât să-l putem invita pe președintele Obama să vină și să ia cuvântul în fața Parlamentului European. Dacă nu poate veni acesta, atunci poate că va veni vicepreședintele său, Joe Biden.

Aș dori să închei propunând să introducem, acum că am decis solidaritatea europeană, un sistem de informare macroeconomică și financiară pentru sectorul public – la nivelul statelor membre și al UE – care este autorizat de Curtea de Conturi, astfel încât să putem dispune de un set fiabil de date la nivelul UE.

Președinte. – Am fost invitat la reuniunea Consiliului European pentru a ține un discurs introductiv, care este disponibil pe Internet – vi-l pot trimite, de asemenea, prin e-mail. Sper că se va ține cont de el; am prezentat poziția Parlamentului European, bineînțeles. Am avut o discuție în aceeași zi despre criza din Grecia și despre alte subiecte. În general, aceasta a fost o prezentare a poziției Parlamentului European. Am vorbit circa 15-20 de minute despre cele mai importante puncte. Puteți să o citiți; o să v-o trimit.

Privind SUA, voi pleca acolo peste două săptămâni, deci va fi posibil, de asemenea, să discutăm despre propunerea dvs.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Dle Președinte, dle președinte al Consiliului European, am patru observații.

Prima se referă la mandatul grupului de lucru care v-a fost încredințat cu privire la procedura de deficit excesiv și la criză: nu acceptați această ordine de zi deoarece, dacă o faceți, veți ignora necesitățile noastre.

Acum avem nevoie de guvernare economică. Ce înseamnă aceasta, nimeni nu știe încă. Am încercat să aflăm timp de 10 ani, dar a venit timpul să clarificăm acest punct și dacă ne concentrăm prea mult asupra gestionării crizei, vom trece cu vederea dezbateră crucială, care este să știm cum, cu ajutorul unei monede unice, să desfășurăm o acțiune comună inteligentă.

Această acțiune comună inteligentă nu este doar o chestiune de responsabilitate sau de solidaritate, după cum ați afirmat; mai curând, aceasta este o chestiune de valoare adăugată care provine din partajarea unei monede care nu se reduce doar la o uniune monetară, ci trebuie să fie, de asemenea, o uniune economică și în care singurul instrument pe care l-am avut până acum la dispoziție – Pactul de stabilitate și creștere – este insuficient, deoarece acesta nu a fost niciodată un pact de creștere, fiind un pact care nu a permis zonei euro să-și atingă potențialul.

Acesta este, de asemenea, un pact care nu a împiedicat existența sau creșterea diferențelor competitive între economiile din zona euro. Indiferent de ce reformă a Tratatului inventați, indiferent de ce reformă a Pactului de stabilitate și de creștere plănuiți, nu veți soluționa problema diferențelor competitive ale economiilor cu instrumentele respective.

Prin urmare, trebuie inventate instrumente noi; astfel trebuie să abordați mandatul.

Aș dori să adaug că, de mulți ani, am spus că avem nevoie de programe coordonate, previziuni economice armonizate și diagnosticări partajate, pentru a alege strategiile economice ale statelor membre din zona euro. Aceasta este problema pusă în joc în dezbateră și în mandatul pe care îl aveți astăzi.

În ceea ce privește rolul Parlamentului European în această situație, propunerea mea pentru dvs. și propunerea mea pentru colegii mei deputați din Parlamentul European este ca, într-un spirit de concurență sănătoasă între instituții, să constituim propriul nostru grup de înțelepți, format din persoane de înaltă calitate, experți și independenți, care pot avea o contribuție intelectuală importantă la această dezbatere, care este una critică pentru viitorul zonei euro și, prin urmare, al UE.

Malcolm Harbour (ECR). – Dle Președinte, doresc să abordez observațiile dlui Van Rompuy ca de la un președinte la altul.

Am observat, ca președinte al Comisiei pentru piața internă, că dintre ținte lipsește, în mod clar, ținta prin care statele membre să finalizeze piața internă, care ar trebui să fie în centrul atenției reformei și creșterii economice.

Există câteva cuvinte cordiale despre reducerea blocajelor, dar am observat că marile inițiative reprezentative despre care am auzit au fost retrogradate la sfârșitul listei dlui Van Rompuy. Acestea s-au pierdut aproape fără urmă în acest comunicat.

De ce nu ne concentrăm asupra lucrurilor pe care le putem controla cu adevărat? Dispunem de un cadru de reguli. Lucrăm la punerea în aplicare a acestora, ceea ce mă încântă. Totuși, sunt din nou de acord cu colega mea, dna Berès: ce spuneți de puțină competiție între instituțiile noastre? Comisia mea realizează mai multă acțiune politică pentru finalizarea pieței interne decât orice am văzut astăzi aici sau decât orice am auzit din partea Consiliului.

Aș dori să-l invit pe dl Van Rompuy să facă cunoștință cu comisia mea și să vină să vorbească despre unele dintre inițiativa noastră. Raportul dlui Monti urmează să apară și va exista un raport din partea comisiei mele. Să concurăm împreună, dar haideți să ne angajăm într-o acțiune pe care chiar o putem realiza, în loc să avem o mulțime de ținte vagi, așa cum apar ele în această propunere.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Dle Președinte, deciziile Consiliului European subliniază încă o dată faptul că UE este o uniune imperialistă, transnațională a capitalului. Aprobarea liniilor directe pentru Strategia Europa 2020 și „așa-zisul” mecanism de sprijin economic comunitar sunt două fețe ale aceleiași monede.

Acestea semnaleză o „adunare” de măsuri antisociale noi, dure, permanente împotriva clasei muncitoare și de la marginea societății în 2010, 2011 și 2012 ș.a.m.d. la nesfârșit, indiferent de nivelul datoriei publice și de deficitele statelor membre ale UE. Toate mijloacele posibile sunt utilizate pentru a reduce prețul muncii și a crește gradul de exploatare, într-o tentativă de a crește profitabilitatea capitalului.

Deciziile UE și ale guvernelor burgheze ale statelor sale membre se îndreaptă în această direcție. Pozițiile opuse care apar în cadrul UE și între UE și alte centre și uniuni imperialiste, precum FMI, sunt legate de creșterea concurenței dintre capitalul pe care îl reprezintă.

Clasa muncitoare și de la marginea societății își organizează propriul front de luptă individuală împotriva strategiei unice de capital a UE și a guvernelor burgheze ale statelor sale membre, pentru a realiza o schimbare radicală și a satisface necesitățile moderne ale familiei de muncitori de la marginea societății.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Dle Președinte, este evident că obiectivele Strategiei UE 2020 merită, într-adevăr, să fie analizate; cel puțin, majoritatea dintre ele. Dacă un stimulent european este util pentru unele state membre în scopuri politice interne, pentru a le ajuta să adopte măsurile necesare, nu văd nicio problemă în acest lucru. Totuși, ceea ce este incredibil, în special din partea președintelui Consiliului, este că întreaga eurocrație abia observă, dacă nu deloc, că întregul său plan anterior și întreaga Strategie de la Lisabona au fost un eșec complet – retoric în cea mai pură formă a sa – și că, de fapt, nu există nimic care să indice că de data aceasta se va întâmpla altfel. Din contră, auzim argumente în favoarea unei precipitări a lucrurilor, incluzând instituirea unui Fond Monetar European și a unei Europe mult mai federale. Nu cred că aceasta este calea care trebuie adoptată; dimpotrivă. Permiteți-mi să rămân foarte sceptic în ceea ce privește încredințarea în continuare a întregii politici europene în mâinile eurocraților care, până acum, au făcut din aceasta un eșec total.

Aș dori să solicit președintelui Consiliului European să acorde limbii olandeze mai mult respect decât i-a acordat până acum.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Dle Președinte, este adevărat că uniunea economică nu a urmat uniunii monetare. Totuși, uniunea economică ar putea însemna eliminarea punctelor de vedere politice diferite și a facțiunilor politice diferite.

În cazul de față, decizia luată de Grecia în ceea ce privește implicarea FMI a fost, bineînțeles, acceptată de guvernul grec, dar aceasta suscită întrebări fundamentale. Într-un fel, aceasta semnaleză faptul că Uniunea însăși nu poate soluționa nici problema Greciei, nici probleme similare care pot să apară în viitor.

Dle președinte al Consiliului, sunt de acord cu dvs., bineînțeles, că există o criză morală, nu există nicio îndoială cu privire la aceasta. Există o criză a valorilor, care a fost descoperită de criza economică globală. UE ar trebui să întreprindă acțiuni adecvate în acest sens. Comisia Europeană și Consiliul European ar trebui să adopte decizii mai generale pentru a preveni ca același lucru să se întâmple din nou, în viitor.

Bineînțeles, concluziile Consiliului în ceea ce privește abordarea sărăciei, solidarității sociale, societății bazate pe cunoaștere, cercetării, pregătirii profesionale și combaterii schimbărilor climatice sunt foarte importante. Totuși, trebuie să privim toate acestea, în special cercetarea și competitivitatea, în lumina deciziilor adoptate în 2000 și în lumina eșecului UE în privința liniilor directe de la Lisabona, care sunt în mod evident un eșec din partea statelor membre care urmează să aplice politica respectivă. În același timp, de cealaltă parte a Atlanticului, precum și în China și Japonia, problemele cercetării și ale societății bazate pe cunoaștere și pe informații ocupă rapid un loc central.

Într-un fel, cred că am făcut un pas înainte. Totuși, concluziile grupului operativ ne vor ajuta să adoptăm decizii definitive, finale și complet europene, deoarece acesta este singurul mod în care putem progresa și în care putem soluționa orice criză internațională nouă.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Dle președinte Van Rompuy, nu veți fi surprins că, atât eu, cât și întregul meu grup, suntem foarte dezamăgiți de rezultatele pe care le-a obținut Consiliul. Ați afirmat în răspunsul dvs. de mai devreme că Consiliul cunoaște în profunzime echilibrul propunerii Comisiei în termeni economici, ecologici și sociali, dar rezultatele indică o neglijare foarte gravă a echilibrului respectiv. Într-adevăr, ați obținut rezultate în domeniile pieței muncii și al cercetării și dezvoltării. Ați susținut situația de status quo privind politica referitoare la schimbările climatice. Obiectivele Strategiei UE 2020 au fost demult acceptate în acest Parlament și în diferitele instituții europene. Cel puțin în opinia mea – și aceasta este, de fapt, o reală dezonoare – nu ați respectat obiectivele privind sărăcia, pe baza concepției greșite că este necesară o analiză mai amănunțită. Ați avut tendința să tratați superficial dezacordul care înconjoară, fără îndoială, acest obiectiv social din Consiliu. Cred că acest lucru este de-a dreptul lamentabil și este, într-adevăr, o palmă pe obrazul a 80 de milioane de săraci din UE.

În favoarea dvs., v-ați jucat întotdeauna rolul atât cu modestie, cât și cu ambiție. Modestie prin faptul că nu sunteți absolut deloc arogant în rolul de președinte al Consiliului European și ambiție în sensul că afirmați că rolul dvs. constă, în principal, în dezvoltarea unei strategii pe termen lung și în lansarea acesteia în anii următori. Acesta va fi testul dvs.: Strategia UE 2020 și obiectivele în toate aceste domenii posibile. Veți repeta examenul în iunie. Aveți susținerea noastră, dar această strategie trebuie să conțină obiective clare privind sărăcia.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Dle Președinte, dle comisar, dle Van Rompuy, doresc să fac două observații preliminare. În primul rând, în calitate de deputat european austriac, aș dori să mulțumesc sincer pentru faptul că ați vizitat Austria în ultimii doi ani și, de asemenea, ați avut contacte cu parlamentarii naționali, care au avut deja oportunitatea de a discuta acest proiect. În al doilea rând, aș dori să vă cer scuze în numele dlui Reul. Acesta este timpul aferent intervenției sale, dar a fost nevoit să plece la comisie, deoarece am avut mai multe lucruri de făcut în același timp.

În ceea ce privește dezbaterile de astăzi, în primul rând aș dori să transmit Consiliului că da, s-a ajuns la o soluție în acest Consiliu. Totuși, șefii de state sau de guverne nu au avut curajul să opteze pentru o soluție exclusiv europeană. Cu o astfel de soluție, nu ar mai fi fost necesar să implicăm FMI-ul. În ceea ce privește banii, criteriile sunt clare. Totuși noi, Europa, trebuie să adoptăm noi înșine măsuri dacă avem probleme în cadrul UE. Avem nevoie de mai multe soluții europene.

Al doilea aspect privește Strategia Europa 2020. Europa 2020 nu este un obiectiv. Aceasta trebuie să fie un instrument pentru a ne atinge obiectivele, inclusiv ca o consecință a crizei economice și financiare. Această Strategie Europa 2020 duce lipsă de proiecte, de instrumente clare și, în prezent, de voință politică pentru a transforma aceste obiective în realitate.

Al treilea aspect, dle Van Rompuy, este că Tratatul de la Lisabona nu este suficient și că este necesară o colaborare interguvernamentală suplimentară. Totuși, nu dorim colaborarea interguvernamentală axată în jurul președintelui Sarkozy și a cancelarului Merkel, fără Parlamentul European și fără cetățeni. Ceea ce am realizat prin Tratatul de la Lisabona nu trebuie înlăturat, chiar atunci când soluționăm probleme viitoare.

Președinte. – Othmar Karas este, bineînțeles, din Austria, dar a luat cuvântul în numele lui Herbert Reul.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Dle Președinte, dle președinte al Consiliului European, am două mesaje: unul de îngrijorare și unul de încurajare puternică pentru activitatea care ne așteaptă.

Îngrijorare pentru natura inadecvată și pentru dimensiunea cu adevărat europeană a răspunsului; îngrijorare cu privire la implicarea FMI-ului și recurgerea la împrumuturi bilaterale.

Îngrijorare că răspunsul nu a fost suficient de eficient, cu efectul pe termen scurt că datoria Greciei a crescut. Însă, de asemenea, îngrijorare pentru lipsa de înțelegere a problemei fundamentale, pe care am subliniat-o aici, în Parlament.

În plus, problema Greciei este o problemă a zonei euro și, prin extindere, a întregii UE: deficitul și, ca urmare, datoria au explodat ca o consecință a planurilor de redresare financiară, care au fost extrem de costisitoare. Prin urmare, austeritatea nu trebuie să pună în pericol nici investiția necesară pentru redresare economică, nici finanțarea reformelor esențiale.

Din acest motiv, al doilea mesaj este unul de încurajare puternică: deoarece reformele esențiale trebuie să corespundă unei strategii a cărei importanță nu trebuie, în mod clar, să scadă în ochii europenilor. Prin urmare, să punem accentul pe reinnoirea modelului european care este atât de important pentru noi: educație, da, și societatea bazată pe cunoaștere. Dar și un angajament pentru ocuparea forței de muncă de înaltă calitate și, mai presus de toate, ocuparea forței de muncă egalitariste, care ne va pregăti mai bine pentru a face față viitorului, fără a neglija lupta împotriva sărăciei.

De aceea vă solicit, dle președinte al Consiliului European, să vă luați un angajament că Consiliul și Comisia vor fi ambițioase în Strategia Europa 2020 – în care trebuie să se implice și această Cameră – și se vor ridica la nivelul responsabilităților, deoarece este clar, indiferent de caz, că Parlamentul se va ridica la nivelul responsabilității sale față de publicul european, care își îndreaptă atenția către noi.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Dle Președinte, nu putem anticipa crizele și nici nu vom putea împiedica ca acestea să aibă loc în viitor. Suntem într-o companie destul de bună în această criză, dacă aceasta este o consolare. Totuși, pedeapsa noastră ar trebui să fie să învățăm lecțiile pe care ni le-a dat criza și să profităm de toate oportunitățile pe care le-a generat. De aceea, noi – Parlamentul European, Comisia Europeană și Consiliul – nu avem altă soluție decât să colaborăm și să transformăm aceste lecții în politici inteligente și cu adevărat europene, de care cetățenii au nevoie.

Sunt convinsă că nu ne permitem luxul de a avea răbdare, iar un sentiment de urgență trebuie să ne însoțească permanent. Există un risc foarte ridicat ca criza financiară și economică reală să se transforme într-o criză a datoriei publice. De aceea nu este nimic mai urgent astăzi decât să găsim o sursă nouă de energie economică, socială și politică pentru a începe să creștem într-un mod durabil. Noul Tratat clarifică de unde ar trebui să provină energia respectivă: Europa înseamnă mai mult decât instituțiile europene și guvernele naționale. Sarcinile sale sunt împărțite între nivelurile european, național, regional și local de guvernare și cred că putem readuce energia Europei luând în serios sistemul său de guvernare pe mai multe niveluri pentru a furniza mecanismele de realizare a Strategiei UE 2020.

Nivelurile regional și local ale guvernării europene sunt coproprietari importanți ai viitorului Europei. Acestea sunt capabile să stăpânească nu doar numărul în creștere al instrumentelor de politică pe care le au la dispoziție, ci și entuziasmul tuturor partenerilor de care are nevoie Europa: întreprinderile, mediul academic și societatea civilă. Acestea sunt, de asemenea, capabile să transpună obiectivele europene comune în propriile strategii de creștere teritorială și de creare a locurilor de muncă.

Europa își va putea îndeplini sarcinile dacă înțelegem cu adevărat că sarcinile și responsabilitățile europene trebuie distribuite într-un mod bine organizat între nivelurile european, național, regional și local de guvernare. Implicarea Europei locale și regionale în urmărirea obiectivelor europene comune în cadrul Strategiei UE 2020 extinde potențialul Europei și șansele noastre de creștere.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Dle Președinte, cu două săptămâni în urmă, șefii de state sau de guverne au decis să instituie un nou mecanism de solidaritate europeană pentru a sprijini economiile cu dificultăți

economice grave, precum Grecia, și să protejeze stabilitatea zonei euro. Aceasta a fost, fără îndoială, o decizie importantă care am sperat și încă mai sperăm să pună capăt imaginii de fragmentare și de disonanță care a predominat recent în Uniune, cu consecințe dureroase pentru costul de creditare a Greciei și pentru stabilitatea și coeziunea zonei euro în general, cu care suntem obișnuiți cu toții.

Totuși, pe lângă semnificația politică incontestabilă a deciziei, atacurile speculative au continuat, din păcate – și chiar au crescut – în ultimele 24 de ore, alimentate de unele ambiguități din jurul mecanismului de sprijin – care, dle președinte al Consiliului, trebuie clarificate extrem de rapid – și de către zvonuri cu origine și scop necunoscute, ale căror diferite versiuni circulă, cea mai recentă versiune, care a apărut ieri în Grecia, fiindcă s-a solicitat renegocierea acordului din 25 martie.

După cum știți, guvernul grec a respins aceste zvonuri. Totuși, ar trebui să declarați explicit și categoric aici, în această Cameră, dacă a fost pusă în discuție renegocierea acordului din 25 martie de către partea greacă, în ultimele două săptămâni. De asemenea, trebuie să aveți voința și puterea să solicitați acelor șefi de state sau de guverne care au avut rolurile principale și ultimul cuvânt în formularea acordului final, să respecte litera și spiritul acestuia, în loc să facă declarații regretabile despre rata creditării care va fi impusă Greciei, dacă aceasta solicită – ceea ce nu a făcut și nu intenționează să o facă – activarea mecanismului de sprijin.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Dle Președinte, voi încerca să prezint două aspecte noi privind subiectele de care se ocupă Consiliul European: Strategia UE 2020 și reglementarea piețelor financiare.

În ceea ce privește Strategia UE 2020, cu toții spunem de mult timp că una dintre cauzele eșecului relativ al Strategiei de la Lisabona a fost că nu au existat instrumente suficiente pentru a obliga statele membre să-și onoreze angajamentele. Acum, Comisia și Consiliul European vin la noi cu o propunere care este în cea mai mare parte asemănătoare: un acord insuficient care face referire la articolele 121 și 136 ale Tratatului.

Președintele în exercițiu al Consiliului a început președinția spaniolă declarând că era la curent cu această slăbiciune și că dorea mai mult: că dorea să consolideze guvernarea economică. Vă întreb acum, dle președinte al Consiliului European: „Unde este purtarea curtenitoare? Dovezile de iubire și actele eroice, făcute în luptă?”. Ce s-a întâmplat cu aceste intenții?

În ceea ce privește reglementarea financiară, am o veste proastă și două vești bune. Vestea proastă este că Consiliul a decis să amâne reglementarea fondurilor de investiții alternative – cunoscute sub numele de capitalism de cazino – exact în momentul în care aceste fonduri au fost responsabile, parțial, pentru speculația privind economia Greciei.

Prima veste bună este că Strategia UE 2020 menționează obligația instituțiilor financiare de a face economii pentru a plăti unele dintre farfuriile pe care le-ar putea sparge; sau, după cum a declarat președintele Obama, de a evita ca Main Street să plătească pentru daunele provocate de Wall Street. A doua este cea că, pentru prima dată, Consiliul alege instituțiile sistemice cărora dorește să le acorde atenție specială.

Aceste două aspecte sunt prezente în rapoartele pe care Parlamentul le dezbate. Acestea nu conțin acordul pe care Consiliul l-a încheiat în decembrie. Aș dori să văd Consiliul preluând din nou aceste idei, deoarece astfel vom fi mult mai aproape pentru a putea coopera. Credeți-mă, dle președinte, aștept cu nerăbdare să cooperez cu Consiliul pe care îl prezidați.

Csaba Óry (PPE). – (HU) Aș dori să fac două observații. Prima ar putea părea de natură tehnică, dar de fapt este mai mult decât atât, iar al doilea punct se referă la esența problemei. Observ din analiză că directivele privind ocuparea forței de muncă sunt o parte integrantă a Strategiei UE 2020, pe care Consiliul dorește să o adopte în iunie. Acest lucru pare însă, în mod evident, imposibil, deoarece nici măcar nu am primit proiectul. S-a promis că va fi gata până la sfârșitul lunii aprilie. Chiar și într-un marș forțat, Parlamentul nu va putea să-și dea avizul până, cel devreme, în luna septembrie. Cum poate fi posibilă adoptarea în luna iunie? Sau – o altă întrebare – cum se va ține cont de poziția Parlamentului în acest caz? Deci, deși suntem pregătiți să cooperăm aici și am dori să lucrăm împreună, pentru ca aceasta să se întâmple, trebuie să se țină cont și de regulile care sunt obligatorii pentru Parlament.

În ceea ce privește părțile independente, este de salutat faptul că Consiliul urmărește să promulge directivele privind ocuparea forței de muncă și privind economia într-o relație reciprocă mai apropiată, dar, vă spun, pentru ca acest lucru să se întâmple, ar trebui să putem începe colaborarea cu Consiliul. În orice caz, ideile par prea generale pentru moment. Nivelul de ocupare a forței de muncă de 75 % este suficient de bun, ca și țintele „20/20/20” cu privire la schimbările climatice și obiectivul de 10 % și 40 % privind educația, dar cum, cu ce și de unde vor fi îndeplinite aceste ținte și cum rămâne cu supravegherea, ce se va întâmpla cu cei care

nu îndeplinesc aceste ținte și ce spuneți despre cei care le îndeplinesc numai pe hârtie, cu alte cuvinte, cei care nu trimit cifre corecte? Ne-am confruntat cu astfel de situații în cazul punerii în aplicare a Strategiei de la Lisabona.

În cele din urmă, doresc să-mi exprim încântarea că politica de coeziune va fi prezentată în cele din urmă, de asemenea, ca un domeniu important legat de Strategia UE 2020. Totuși, aș avea o sugestie în această privință: în orice caz, ar trebui stabilite obiective cantitative – așa cum a fost indicat în legătură cu lupta împotriva sărăciei – și ar trebui dezvoltat un indice pentru a ne permite să monitorizăm progresul sau, după caz, întârzierile.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Dle Președinte, aș dori să spun multe în legătură cu acest subiect, dar nu am timpul necesar. Prin urmare voi vorbi despre criza morală.

– Dl Van Rompuy a spus că Consiliul a discutat despre criza morală, dar nu a elaborat; aș dori ca acesta să o facă.

De exemplu, în țara mea, Anglo-Irish Bank și Irish Nationwide au jucat un ping-pong financiar, astfel încât cenzorii să nu descopere adevărata stare financiară a acestora. Ce s-a întâmplat? Directorul Irish Nationwide a plecat cu milioane, în timp ce contribuabilii și-au văzut salariile reduse drastic. Acum două săptămâni, conducerea Anglo-Irish Bank a primit o mărire de salarii, în timp ce contribuabilii au primit o notă de plată de 40 de miliarde de euro care crește în continuare, în următorii ani.

Până când faptașii acestor infracțiuni nu vor fi sancționați, individual și instituțional, nu numai că istoria se va repeta, dle Rompuy, dar se va repeta în același mod în care a avut loc pentru prima dată.

– (GA) Aș dori ca acesta să vorbească puțin despre această criză.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Dle Președinte, mulți spun că nu Grecia, nu zona euro, ci UE va fi, în cele din urmă, judecată în viitor pentru aceste evenimente.

Ca urmare a deciziei Consiliului din martie, nicio țară europeană nu este în risc de faliment. Totuși, sunt de acord cu colegii mei deputați care au propus mai multe instrumente instituționale standard, nu doar pentru a soluționa și a preveni falimentul țărilor, ci și pentru a proteja statele membre de repercusiunile crizelor ocazionale.

Grecia nu cere ajutorul, ci ia măsuri: deficitul a fost redus cu 4 % datorită măsurilor dure pe care cetățenii greci le suportă în mod eroic, deoarece aceștia doresc o schimbare a situației din Grecia, odată pentru totdeauna. Până în mai, parlamentul grec va aproba schimbări radicale privind fiscalitatea, asigurările și piața muncii.

Nu ar trebui să fim surprinși dacă Grecia iese din această criză mai puternică și eliberată de datoriile trecutului. Dar cine știe ce bătălii o așteaptă pe Europa?

Norica Nicolai (ALDE). - Din păcate, foarte mulți dintre noi ignorăm faptul că o nouă stafie bântuie în Europa, și anume stafia populismului. Uităm că el, ca formă de guvernare politică, poate fi una dintre cauzele crizei morale despre care vorbim cu toții ca suport al crizei economice. Dar asta ține de noi și de partidele politice din care facem parte.

Domnule Președinte Van Rompuy ați vorbit despre ortodoxism bugetar. În istorie adesea și excesul de regulă, dar și lipsa de regulă pot crea deficite. Cred că am putea fi mult mai flexibili și am putea regândi Pactul de Stabilitate pentru că nu avem o viziune cu privire la viitorul model european. Ignoră o realitate, ignoră o situație demografică cu care ne confruntăm și despre care, în Agenda 2020, nu am auzit vorbindu-se și cred că acest lucru va trebui să ne dea de gândit pentru că o nouă construcție de model social european nu ar trebui să fie un eșec, așa cum a fost Agenda Lisabona. Al doilea eșec va fi dirimant pentru coeziunea și incluziunea Uniunii Europene.

David Campbell Bannerman (EFD). – Dle Președinte, franceza mea nu este foarte bună – *-pardonnez-moi* – dar înțeleg că, în limba franceză, cuvântul „*gouvernement*” înseamnă guvern. Credeam că acest lucru este ușor de înțeles. Totuși, nu pare să fie ușor pentru guvernul laburist britanic sau pentru președintele Van Rompuy. Aceștia par să creadă că înseamnă guvernanta, care este definită ca acțiunea sau modul de a governa.

Aceasta este o ipocrizie, deoarece realitatea este că acordul Consiliului UE de a îmbunătăți *guvernarea* economică a UE înseamnă acțiunea de a conduce afacerile unui stat. În acest caz, adevărul este că Consiliul a acordat și

mai multe puteri Uniunii Europene, inclusiv puteri asupra economiei Regatului Unit, care este cea mai importantă problemă pentru cetățenii britanici în prezent.

Când li se va spune oamenilor adevărul? Ne îndreptăm către un superstat UE și Regatul Unit va trebui să plătească pentru a-i salva pe cei din zona euro – deși nu face parte, din fericire, din zona euro.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle Președinte, Strategia Europa 2020 are obiective ambițioase și cifre concrete. Pe lângă faptul că eram foarte departe de îndeplinirea acestor obiective chiar și cu Strategia de la Lisabona – de exemplu, la procentul pentru cercetare și dezvoltare – trebuie adresată întrebarea dacă multe dintre aceste obiective sunt raționale. Strategia Europa 2020, de exemplu, urmărește să crească numărul de profesori universitari. În mod clar, avem nevoie de resurse umane cu înaltă calificare, dar experții observă că este nevoie de specialiști cu bună pregătire profesională, nu de o explozie a numărului de absolvenți de facultate care apoi pot găsi cu greu un loc de muncă, sau care găsesc doar unul nepotrivit.

Există o contradicție considerabilă între specificările obiectivelor. Pe de o parte, bugetul va fi consolidat, în timp ce, pe de altă parte, trebuie realizate investiții masive. Rezolvarea acestei situații va fi un număr de echilibristică interesant.

În ceea ce privește regiunile, studiile au arătat în mod clar că Tratatul de la Lisabona și Strategia de la Lisabona au avut succes acolo unde regiunile au fost implicate în mod sistematic și nu acolo unde s-a adoptat o abordare centralizată. Acesta va fi, de asemenea, un punct important de notat în momentul punerii în aplicare a Strategiei Europa 2020.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Dle Președinte, două aspecte: primul, responsabilitatea, care este esențială pentru a rezolva această situație din Grecia. Comisia trebuie să clarifice fluxul de informații cu Grecia. Comisia trebuie să raporteze Parlamentului în detaliu despre informațiile macroeconomice primite din Grecia, precum și despre metodologia aplicată și momentul exact în care Comisiei i-a fost pusă la dispoziție fiecare categorie de informații și de date statistice. Comisia trebuie să indice clar cui aparține responsabilitatea instituțională și personală. Cineva este responsabil și trebuie să fie tras la răspundere. Aceasta este o problemă diferită de susținerea Greciei.

În al doilea rând, așa cum a recunoscut prim ministrul grec și după cum a subliniat percepția publică înregistrată de Eurobarometrul din 2009, corupția a fost un factor cheie care a dus la situația economică actuală a Greciei. Este timpul ca această Comisie să pună în aplicare o politică anticorupție pentru toate statele membre și, de asemenea, să stabilească un mecanism de prevenire și de combatere a corupției – din nou, în toate statele membre.

Maroš Šefčovič, vicepreședinte al Comisiei. – Dle Președinte, doresc să mulțumesc stimaților deputați pentru intervențiile, întrebările și propunerile lor. Aș dori să răspund pe scurt la câteva dintre aceste întrebări.

Sunt de acord cu acei deputați europeni care au solicitat respectarea regulamentelor. Sunt sigur că, dacă le-am fi respectat mai bine, nu am fi fost în această situație. Lucrăm intens la aprobarea regulamentelor, deci odată ce le avem, ar trebui categoric să le respectăm. Comisia va depune toate eforturile pentru a le aplica și mai bine în viitor.

În ceea ce privește diviziunea muncii – ce ar trebui să facă această Comisie și ce ar trebui să facă statele membre în conformitate cu Strategia UE 2020 – avem acum o descriere foarte detaliată a nivelului la care trebuie să acționeze UE și a nivelului la care trebuie să acționeze statele membre. Vom elabora puțin mai mult acest aspect când vom prezenta o propunere concretă privind modul de realizare și de punere în aplicare a proiectelor reprezentative. Acesta va fi foarte detaliat. Va fi o descriere măsură cu măsură. Vă pot asigura că cea mai mare ambiție a Comisiei este să aplice cu succes această strategie foarte importantă.

O parte din aceasta, bineînțeles, implică eliminarea barierelor inutile și utilizarea mai bună a potențialului pieței unice și a ceea ce Europa poate oferi într-un mod mult mai eficient și mai bun. Vom face acest lucru la nivelul Comisiei, dar în același timp așteptăm sugestii de la statele membre în ceea ce privește modul în care cred acestea că poate fi utilizată mai bine piața unică și unde consideră că mai există bariere pe care ar trebui să le eliminăm.

În ceea ce privește guvernarea economică și coordonarea economică superioară, intenționăm să utilizăm la maxim prevederile Tratatului de la Lisabona și vom prezenta propunerile inițiale în acest domeniu la primăvară.

În ceea ce privește guvernarea și UE 2020, căutăm un echilibru adecvat pentru motivarea statelor membre într-un mod pozitiv și, în același timp, pentru modul în care să solicităm eforturi mai bune, mai puternice

din partea lor. Credem că, de această dată, am găsit o metodă adecvată și că aplicarea ei ar trebui să fie mult mai bună decât a fost înainte. Vom lucra, bineînțeles, la monitorizare și la evaluări, împreună cu Parlamentul, deci vom avea o oportunitate foarte bună de a discuta aceste aspecte în detaliu.

În ceea ce privește cooperarea transatlantică, Comisia este dedicată continuării progreselor Consiliului transatlantic economic și ale activității acestuia. În același timp, suntem dedicați, de asemenea, Runderi de la Doha, deoarece credem că concluziile Runderi de la Doha vor deschide noi căi pentru comerțul internațional îmbunătățit și pentru situații îmbunătățite în țările în curs de dezvoltare.

Mulți deputați au vorbit despre problema Greciei. Aici aș dori să subliniez, din nou, că am creat un mecanism al zonei euro – cu FMI-ul, dar, cu toate acestea, este un mecanism al zonei euro și trebuie să subliniem acest lucru. Aceasta este cea mai bună soluție pe care am găsit-o în circumstanțe foarte dificile.

În ceea ce privește alt argument pe care l-am auzit, cel că Strategia UE 2020 este prea mult de partea *dirijismului*, nu sunt de acord. Încercăm să găsim un mod de a mobiliza și a activa diferitele niveluri prin care putem obține cele mai eficiente acțiuni și cea mai bună serie de evenimente posibilă. Dorim să facem acest demers într-un mod complementar, astfel încât fiecare nivel să le susțină pe celelalte.

În ceea ce privește IMM-urile, centrul strategiei, și ceea ce auzim de la ele, este că ne solicită condiții egale în toată Europa și o reducere a sarcinilor administrative. Exact acest lucru este ceea ce dorim să obținem.

În ceea ce privește agricultura, aceasta a fost cu siguranță prezentă, de la început, în Strategia Europeană 2020, dar nu ar trebui să privim UE 2020 ca pe o listă extinsă cu măsurile pe care trebuie să le adoptăm în viitor sau ca pe o listă extinsă privind modul în care ar trebui să tratăm agricultura în viitor.

În curând vom participa la o dezbatere foarte importantă privind revizuirea bugetului și acesta ar fi momentul potrivit de a discuta viitorul nu doar al agriculturii, ci și al altor politici, cu mai multă precizie.

Președinte. – Aceasta este o dezbatere crucială pentru noi, deci este necesar să fim prezenți aici și să discutăm mai amănunțit.

Herman Van Rompuy, președinte al Consiliului European. – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, voi fi foarte succint, completând ceea ce a spus vicepreședintele Comisiei Europene. Există doar câteva puncte pe care doresc să le subliniez.

În primul rând, faimosul mecanism pus în aplicare pentru criza din Grecia, așa cum a fost numit în ultimele câteva săptămâni și luni, din păcate. Mulți dintre dvs. au făcut apel la o Europă mai puternică. Acesta este un argument pe măsură, dar trebuie să lucrăm în cadrul Tratatului de la Lisabona. Tratatul de la Lisabona este foarte clar. Acesta nu include așa numitele clauze de salvare. Acesta nu a prevăzut acest tip de situație.

Prin urmare, trebuie să găsim o soluție. Solicitând ca guvernul grec să-și asume responsabilitatea – ceea ce a și făcut și a adoptat unele măsuri – trebuie să inventăm un mecanism de ajutor financiar care respectă litera și spiritul Tratatului de la Lisabona. De aceea, Comisia Europeană a propus un mecanism de împrumuturi bilaterale gestionat de Comisie. De aceea, multe state membre, inclusiv parlamentul olandez, au solicitat intervenția FMI-ului.

Nu sunt doar unul sau două guverne care au solicitat acest lucru; l-au solicitat mult mai multe. De ce? Deoarece au contribuit financiar la FMI în perioada recentă, astfel încât acesta să-și poată îndeplini sarcina de a furniza asistență financiară oportună. Într-adevăr, Europa a contribuit cu o sumă foarte mare.

Ca prim ministru al Belgiei, am contribuit din partea țării mele cu aproximativ 5 miliarde de euro și astfel anumiți membri – parlamentele și guvernele lor – s-au întrebat de ce nu putem beneficia de aceste resurse financiare care au fost puse la dispoziție FMI pentru a ajuta o țară europeană, după efortul depus de țările europene.

Prin urmare, trebuia găsită o soluție, un schimb în natură, ceva creativ care să respecte Tratatul. În ceea ce-i privește pe cei care fac apel la o Europă mai puternică, primul lucru pe care trebuie să-l facă este să acționeze, repet, în spiritul Tratatului de la Lisabona. Mecanismul este, bineînțeles, un mecanism de compromis și este unul care trebuia găsit, deoarece alte mecanisme nu au fost prevăzute în Tratatul de la Lisabona.

Doamnelor și domnilor, guvernul grec nu a solicitat revizuirea acordului de acum două săptămâni; nu a făcut deloc acest lucru. În plus, ministrul de finanțe al Greciei a declarat acest lucru, foarte clar, ieri. Acesta nu a solicitat, repet, asistență financiară. Acesta speră ca, odată ce rezultatele eforturilor sale sunt vizibile, diferențele să scadă.

Prin urmare, prezentarea a tot felul de declarații și răspândirea a tot felul de zvonuri sunt foarte dăunătoare pentru contribuabilii greci, deoarece nu numai că acest lucru nu ajută pe nimeni, ci este și în detrimentul celor care trebuie să suporte un număr de măsuri din cauză că nu a fost luată, în prealabil, o măsură suficient de rapidă în țara respectivă.

În ceea ce privește guvernanta economică, dl Šefčovič a vorbit despre acest lucru; să fim foarte clari, Consiliul European lucrează în limita atribuțiilor sale, stabilite în articolul 15 al Tratatului. Acesta oferă recomandări și definește principalele linii directoare politice care trebuie urmate, dar nu este o putere executivă și nu este o putere legislativă. Prin urmare, acesta nu este un guvern în sensul constituțional al cuvântului. Totuși, el coordonează, monitorizează, oferă un anumit impuls și, după cum declară Tratatul în mod clar, oferă îndrumare. Acesta este sensul politic al guvernantei economice, dar cu siguranță că aceasta nu trebuie înțeleasă în sensul constituțional al cuvântului.

Sunt multe de făcut. Unii m-au întrebat: au fost aplicate penalități sau sunt acestea prevăzute pentru nerespectarea anumitor directive economice sau legate de piața muncii? În astfel de cazuri, Tratatul trebuie modificat, trebuie amendat. Pot fi aplicate penalități doar în cazul în care acestea sunt prevăzute de Tratat. Tratatul nu prevede acest lucru. Ar trebui să discutăm acest aspect în cadrul grupului operativ? Dacă unele persoane doresc să prezinte propuneri, acestea vor fi discutate, dar nu pot fi impuse penalități care contravin Tratatului de la Lisabona.

În ceea ce privește zona de liber schimb între SUA, Europa și alte state, cred că acum principalul lucru care trebuie făcut este cel pe care l-au început dl Lamy și alții, acela de a face din Runda de la Doha un succes. Cred că aceasta este principala prioritate. Acesta a tras un semnal de alarmă, pe bună dreptate. O mișcare protecționistă majoră a fost evitată, cu siguranță, în Europa. Am evitat acest lucru, dar trebuie să facem mai mult, trebuie să mergem mai departe.

De fapt, ne confruntăm cu provocări foarte mari în trei domenii. Există provocarea schimbărilor climatice, pentru care există Acordul de la Copenhaga, dar promisiunile date în ceea ce privește reducerea emisiilor de CO₂ nu sunt suficiente pentru a îndeplini cele câteva obiective care au fost stabilite în Acordul de la Copenhaga – cu alte cuvinte, obiectivul de a ne asigura că temperatura nu depășește nivelul preindustrial cu mai mult de două grade.

Pe lângă provocarea schimbărilor climatice, există provocarea pentru comerțul internațional și provocarea pentru reglementarea financiară internațională; unii dintre dvs. au vorbit în mod corect despre aceasta. Prin urmare, avem o agendă internațională extrem de importantă și Europa trebuie să joace un rol major la nivelul G20 și în alte organisme, astfel încât să se înregistreze un progres la nivel internațional și global.

De ce să nu includem piața internă în cele cinci obiective? Într-adevăr, piața internă este un instrument și acesta trebuie reglementat printr-un număr mare de obiective. În domeniul cercetării și dezvoltării și în altele, trebuie să utilizăm toate resursele pieței interne. Trebuie să o dezvoltăm în continuare, dar acesta nu este un scop în sine. Acesta este un instrument, unul important. Așteptăm cu interes sugestiile profesorului Monti privind modul de îmbunătățire a pieței interne, dar acesta este un avantaj extrem de important. La fel cum există moneda comună, există și piața comună. Aceasta trebuie dezvoltată în continuare pentru a contribui la creșterea economică și la ocuparea forței de muncă.

Unii dintre dvs. au întrebat: „Ce sens au toate acestea?”. Scopul este să avem o creștere economică suficientă, astfel încât să ne putem finanța adecvat modelul nostru social și, de asemenea, să ajutăm o Uniune Europeană care dorește să aibă un rol în lume, dar care nu poate face acest lucru fără să fie o forță economică superioară. Nu putem juca un rol în lumea noastră dacă nu suntem cu adevărat o forță economică mare, foarte mare.

președinte al Consiliului European. – (NL) Deoarece dna Van Brempt mi-a adresat această întrebare, aș dori să răspund în olandeză. Mă adresez scaunului gol al domniei sale, dar voi spune acest lucru, oricum: chiar nu înțeleg de ce crede domnia sa că aceasta este o rușine. Este pentru prima dată când lupta împotriva sărăciei a fost inclusă în cinci obiective cheie și, cu toate acestea, ni se spune că aceasta este o rușine, că nu am mers suficient de departe și că trebuie să repetăm examenul. Este prima dată. Sunt încântat, prin urmare – chiar mândru – că noi și Comisia am dus o luptă comună și am reușit să includem lupta împotriva excluziunii sociale și împotriva sărăciei în aceste cinci obiective cheie. Bineînțeles, trebuie să identificăm indicatorii potriviți și aceasta nu este o sarcină foarte ușoară; este mult mai dificil decât ar crede mulți. Pentru a reitera, nu cred deloc că este nevoie să mă prezint pentru o reexaminare în iunie. În luna respectivă vom continua să punem în aplicare ceea ce am decis la 25 martie, în mod obișnuit. Prin urmare, sunt foarte încântat că ne-am despărțit de trecut și am făcut din sărăcie o prioritate majoră în UE.

președintele Consiliului European – (FR) Dle Președinte, mă voi rezuma la câteva comentarii și observații.

Deși nu am răspuns la toate comentariile, repet, nu este din cauză că nu am ascultat, ci din cauză că nu mai avem timp.

Multe dintre intervenții au constat în comentarii și nu în întrebări. Prin urmare, le-am notat și le voi analiza cu atenție.

În orice caz, vă mulțumesc pentru contribuția importantă și interesantă la această dezbatere asupra unui subiect care este crucial pentru UE, și anume această strategie legată de ceea ce numim „ocuparea forței de muncă și creșterea economică”, Strategia UE 2020.

Președinte. – Sunt foarte sigur că nu doar dna Van Brempt, ci și cel puțin alți 300 de colegi ascultă în camerele lor, deoarece există posibilitatea de a asculta dezbaterile acolo.

Cel puțin opt comisii ale Parlamentului European lucrează direct cu Strategia UE 2020 și restul indirect, deci suntem foarte dedicați și suntem deschiși la noi discuții, cooperare și pregătirea detaliilor privind modul de organizare a acesteia. Aceasta este o discuție foarte importantă pentru noi toți.

Vă mulțumesc foarte mult pentru prezența dvs., vă mulțumesc amândurora pentru o discuție atât de profundă și de largă asupra acestui subiect, dle președinte al Consiliului European și dle vicepreședinte al Comisiei, și vă mulțumesc, stimați colegi, pentru discuție.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Elena Băsescu (PPE), în scris. – Este important ca Parlamentul European să colaboreze în spirit constructiv cu Comisia și Consiliul. În acest sens, dezbaterile de azi privind concluziile Consiliului European din 25-26 martie 2010 este binevenită. Între temele abordate a fost acordată o atenție deosebită strategiei economice „Europa 2020”, precum și pregătirii negocierilor de la nivel internațional privind schimbările climatice. Consider că problemele zonei euro ne privesc pe toți, întrucât stabilitatea euro este foarte importantă pentru întreaga Uniune Europeană. Consiliul European va juca un rol mai important în coordonarea instrumentelor de la nivel național și european care au în vedere îmbunătățirea performanțelor economice ale statelor membre. În acest context, soluțiile care privesc doar problemele bugetare nu sunt suficiente, acestea sunt strâns legate de cele economice. Susțin obiectivele Consiliului European privind creșterea gradului de ocupare a forței de muncă, în special prin politici pentru sprijinirea tinerilor. Trebuie îmbunătățite condițiile pentru dezvoltarea investițiilor în cercetare și inovare. În acest domeniu, precum și în stabilirea țințelor privind schimbările climatice, trebuie stabilite obiective realiste. Comisia Europeană trebuie să propună cât mai curând măsuri concrete care să aibă în vedere realizarea proiectelor privind reducerea sărăciei la nivelul întregii Uniuni Europene.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), în scris. – Înaltul Consiliu European de primăvară a fost atât de dominat de problemele economice ale Greciei încât, dacă nu existau concluzii scrise post-summit, probabil că mulți dintre noi nici nu am fi știut că s-a discutat despre strategia Europa 2020 și multe altele. Este o certitudine însă că europeanul de rând nu a aflat încă acest lucru și trăiește cu impresia că Grecia a monopolizat tot summitul de primăvară. Fără a fi cinici, putem spune că toată această criză mondială din ultimii doi ani a produs un lucru bun la nivelul Comunității Europene: o strategie, o viziune de viitor care să preîntâmpine viitoare căderi economice spectaculoase, care dă direcții noi de dezvoltare Europei celor 27 și, implicit, care o face mai competitivă. Este crucial însă ca generoasele concluzii ale Consiliului de primăvară în ceea ce privește strategia Europa 2020 să nu sfârșească la nivel de intenție. Uniunea Europeană este un organism complex, format din individualități distincte unite instituțional, dar care reacționează în proporții diferite la liniile trasate de către Consiliul Uniunii Europene. De aceea, probabil că însușirea unor ținte clare de către fiecare dintre statele membre ar da mai multe rezultate decât lăsarea acțiunilor necesare pentru implementarea strategiei la bunul plac al acestora.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), în scris. – Rezultatul acestui summit este departe de a răspunde în mod eficient necesităților Greciei. Dl Van Rompuy afirmă că posibilitatea UE de a ajunge la un consens rămâne intactă și așa este, dar, din păcate, acesta este un consens la cel mai mic numitor comun! Soluția propusă este orice altceva decât una europeană. Pentru a avea un răspuns european real, ar fi trebuit să avem un cadru european pentru a ajuta Grecia să iasă din criza datoriei sale, în loc să o facem prin împrumuturi bilaterale. În plus, mi-e teamă că dacă FMI-ul va interveni, credibilitatea întregii zone euro ar putea avea de suferit, fără să mai menționez faptul că, în mod evident, guvernul grec a renunțat la intervenția FMI, deoarece condițiile FMI ar putea duce la mișcări sociale și politice în țară. Ceea ce mă îngrijorează cu adevărat este că piețele pur și

simplicu nu au reacționat foarte pozitiv la această soluție, deoarece dobânzile propuse Greciei de piețe rămân în jurul a 7 % sau chiar ușor mai mari, ceea ce este nefavorabil pentru Grecia. Totuși, salut instituirea grupului operativ care va veni, sper, cu propuneri mai ambițioase, astfel încât durabilitatea economică și fiscală a zonei euro să fie asigurată în mod eficient în viitor.

Kinga Göncz (S&D), *în scris*. – (HU) Salut faptul că, la cea mai recentă reuniune a Consiliului European, s-a conturat un compromis privind programul economic al UE, acoperind perioada până în 2020 și privind acordarea de ajutor Greciei. Creșterea economică stabilită ca țintă în strategie este, în același timp, o premisă pentru redresarea din criza pieței muncii și din cea socială. Este de salutat faptul că Consiliul European acordă multă atenție creșterii ocupării forței de muncă, nu doar în rândurile lucrătorilor tineri și a celor mai în vârstă, ci și în rândurile celor mai slab calificați. Creșterea ocupării forței de muncă printre grupurile vizate trebuie să fie completată de dobândirea unor calificări care au valoare pe piață, precum și de încurajarea învățării de-a lungul vieții. De asemenea, sunt de acord cu eforturile guvernului maghiar de a ne determina să ne gândim, în lupta împotriva sărăciei, la obiectivele cantitative de coeziune regională în locul obiectivelor legate de sărăcie, ținând cont că cei care trăiesc în sărăcie și, mai ales, în sărăcie gravă în UE, trăiesc în regiuni geografice clar definite. Aceasta ar permite armonizarea gestionării sărăciei și a problemelor complexe ale regiunilor subdezvoltate. În același timp, este important ca la adoptarea obiectivelor Strategiei UE 2020, decidenții să aibă la dispoziție date precise în ceea ce privește nivelul și proporția sărăciei în societate. Deși gestionarea crizei economice și Strategia UE 2020 au marcat direcția care trebuie urmată, solicitarea adresată de țările de la Visegrad este pe deplin de înțeles, și anume că dezbaterile asupra acestui subiect nu trebuie să determine perspectiva monetară pe termen lung după 2013. Dezbaterile acestea din urmă va necesita negocieri îndelungate și este imposibil de prevăzut cât spațiu financiar de manevră îi vor permite circumstanțele din 2012-2013 Uniunii Europene.

András Gyürk (PPE), *în scris*. – (HU) Documentul final al reuniunii Consiliului din martie a acordat – în mod foarte corect – o atenție specială aspectului schimbărilor climatice. Acest lucru este cu atât mai salutar, cu cât eșecul summitului de la Copenhaga a creat nesiguranță referitor la politica privind schimbările climatice. Mecanismele de flexibilitate, în special sistemele de comercializare a cotelor de emisii, vor rămâne probabil instrumente importante ale UE pentru eforturile viitoare de protecție a climei. Funcționarea lor în prezent este însă în continuare marcată de contradicție. Anul trecut, de exemplu, o fraudă fiscală majoră a fost comisă în Regatul Unit, în cursul unei tranzacții cu cote de emisii. Nu cu mult timp în urmă, s-a descoperit că aceste cote de emisii vândute de guvernul maghiar s-au întors, ilegal, în sistemul UE de comercializare a cotelor de emisii. Prin intermediul companiilor offshore, a existat o încercare efectivă de a utiliza drepturile de emisie de două ori. Acestea sunt doar două exemple care arată că sistemul drepturilor de emisie nu funcționează fără probleme. Abuzurile sunt dăunătoare, în special pentru acei actori care fac eforturi reale să combată daunele cauzate mediului. Învățând din exemple negative, trebuie să punem capăt, cât mai curând posibil, lacunelor juridice care se ascund în sistemul de comercializare a cotelor de emisii. Comisia Europeană trebuie să adopte măsuri împotriva utilizării permiselor fără performanțe reale, cu rea-credință sau pentru alte scopuri decât cel prevăzut. În plus, trebuie să creăm o armonizare juridică totală între regulamentele internaționale și cele ale UE de protecție a climei. Cu scopul de a atinge toate aceste obiective, ar fi util să consolidăm, de asemenea, procedurile de supraveghere ale UE. Reglementarea eficientă a protecției climei va necesita, în continuare, mecanisme de flexibilitate. Flexibilitatea nu poate, totuși, să însemne lipsă de previzibilitate și nu poate să creeze oportunități pentru abuz.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *în scris*. – (RO) Concluziile Consiliului European din 25-26 martie 2010, arată, fără îndoială, ambițiile importante ale statelor membre privind perioada următoare, de până în 2020. Am remarcat în special obiectivele consistente privind creșterea investițiilor în cercetare și dezvoltare, și reducerea emisiilor de gaz, care sunt susținute de cifre și angajamente. Bineînțeles, pentru ca ele să fie transformate în politici, care să aducă și rezultate, voința politică este fundamentală. și în acest sens trebuie să depunem cu toții eforturi. Pe de altă parte însă, vreau să critic amânarea fixării de obiective cuantificabile pentru reducerea abandonului școlar și creșterea numărului de absolvenți de universități, precum și pentru reducerea excluziunii sociale, cu atât mai mult cu cât 2010 este chiar anul european dedicat acestei probleme. Dacă ritmul de luare a deciziilor rămâne unul lent, din cauza a numeroși factori, trebuie ca la nivelul implementării să se demonstreze o eficacitate mai ridicată, pentru ca această nouă strategie să fie un succes și nu o nouă Strategie Lisabona.

Krzysztof Lisek (PPE), *în scris*. – (PL) Ținând cont de procesele care au loc în Europa, precum declinul demografic al populației indigene și criza economică, un plan de acțiune strategic bine gândit are tot sprijinul meu. Strategia Europa 2020 trebuie să ne permită să fim eficienți în lupta împotriva efectelor acestor fenomene dăunătoare, cu scopul de a ne pregăti continentul pentru provocările următoarei decade într-un mediu de

concurență globală. Mă bazez pe o campanie de informare reușită în rândurile cetățenilor statelor membre, pentru a-i ajuta să utilizeze puterile care le-au fost acordate prin Tratatul de la Lisabona și să influențeze mai întâi planificarea și apoi realizarea strategiei, prin implicare la nivelurile regionale și la niveluri inferioare, precum și în comunitățile locale mai mici. Sunt de acord că prioritățile strategice propriu-zise – creșterea economică durabilă, o economie inovatoare și bazată pe cunoaștere, investițiile în educația cetățenilor și construirea unei societăți fără diviziuni economice și sărăcie – au fost bine specificate. Cred, de asemenea, că aceasta ar trebui urmată de dezvoltarea rapidă a mecanismelor de punere în practică a acestor priorități și de stabilirea unui program în acest sens. Mă bazez pe o cooperare bună și cuprinzătoare în acest domeniu. Aș dori să subliniez faptul că Strategia Europa 2020 trebuie să țină cont de diferențele uriașe în ceea ce privește nivelul dezvoltării și potențialul diferitelor regiuni. Dacă uităm de adaptarea potrivită a programului și a mijloacelor de realizare a obiectivelor strategice la caracteristicile părților individuale ale UE, mă tem că munca noastră s-ar putea să nu aducă rezultatele scontate.

Marian-Jean Marinescu (PPE), în scris. – Salut rezultatul Consiliului European, în special importanta decizie de sprijinire a Greciei, în cooperare cu FMI. Este un pas important pe calea întăririi solidarității europene. Grecia nu este singurul stat din zona Euro care se confruntă cu dificultăți financiare. Reformele structurale și restaurarea stabilității macroeconomice prin redirijarea resurselor bugetare către creșterea durabilă sunt mai relevante decât ajutorul direct. Uniunea Europeană are nevoie de o nouă viziune strategică pentru creștere și dezvoltare pe termen mediu, corelată cu colectarea și redistribuirea judicioasă a resurselor financiare. Trebuie adăugate două reforme fundamentale - reforma PAC și reforma politicii de coeziune, două componente bugetare puternic consumatoare de resurse. Creșterea ocupării forței de muncă, creșterea competitivității și a productivității, precum și investițiile înalt productive în cercetare și inovare sunt principalele elemente de stopare a regresului și de redemarare a creșterii durabile, obiective esențiale ale Strategiei Europa 2020.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), în scris. – Doresc să salut faptul că în textul concluziilor finale ale Consiliului European a fost menționată importanța deosebită a politicii de coeziune și a politicii agricole comune pentru asigurarea competitivității Uniunii. În special politica agricolă comună - temă care face acum obiectul unor dezbateri aprinse care preced viitoarea reformă a domeniului - constituie un subiect special prin importanța sa. Nu numai cei peste 12 milioane de agricultori europeni, dar și consumatorii, așteaptă rezultate concrete în urma reformei PAC, rezultate care să se reflecte pozitiv în nivelul de trai și în calitatea alimentelor consumate, pe de o parte, și în competitivitatea agriculturii și industriei alimentare europene, pe de altă parte. În punerea în practică a politicilor sale viitoare, Uniunea Europeană are datoria de a lua în seamă speranțele pe care cetățenii săi și le-au pus în viitorul PAC.

Rovana Plumb (S&D), în scris. – Strategia „UE 2020” trebuie să se bazeze pe o coordonare extinsă a politicilor economice și de mediu pentru a genera o creștere economică eco-eficientă și o ocupare a forței de muncă sporite. Tranziția către o economie nepoluantă, generând locuri de muncă verzi, se va realiza numai prin schimbarea modelelor de producție, consum și transport și va implica investiții majore din surse bugetare, private și fiscale. Consider că acest proces trebuie să fie unul inteligent și verde și să constituie o prioritate la orice nivel - local, național și european - care să contribuie la creșterea bunăstării tuturor cetățenilor și pentru ca Uniunea Europeană să devină lider într-o economie din ce în ce mai globalizată.

Joanna Senyszyn (S&D), în scris. – (PL) Strategia UE 2020, care a fost adoptată de Consiliul European, nu este acceptabilă pentru mine, ca socialist. Aceasta nu conține o declarație clară a obiectivului strategic (combaterea sărăciei) și nu conține măsuri pentru realizarea acestui obiectiv. Sărăcia afectează 80 de milioane (20 %) de europeni, iar 17 % au venituri atât de mici încât nu-și pot satisface nevoile de bază. Aceasta nu este doar o problemă economică, ci și o încălcare a drepturilor omului. Sărăcia cauzează pierderea sănătății, accesul restrâns la educație, lipsa de adăpost, discriminarea și excluziunea socială. Conform unui raport al Comisiei Europene publicat în 2008, o cincime (19 %) dintre polonezi trăiesc sub pragul de subzistență, 26 % dintre copiii trăind în sărăcie (cel mai înalt nivel din Uniune).

Avem nevoie de o strategie pe termen lung pentru combaterea sărăciei, ca parte integrantă a politicii UE. În conformitate cu propunerile grupului meu politic, strategia ar trebui să fie susținută de reforma politicii agricole comune. Este esențial să garantăm securitatea alimentară pentru toți cetățenii UE sub toate aspectele sale (accesul fizic și economic la alimente, care să îndeplinească standarde sanitare și de calitate ridicate). Strategia UE 2020 va fi un document valoros pentru cetățenii UE, cu condiția ca obiectivele sociale să fie incluse. Prin urmare, solicit Comisiei și Consiliului să: 1. recunoască lupta împotriva sărăciei ca un obiectiv principal, strategic; 2. să stabilească și să cuantifice cu precizie anumite obiective legate de reducerea sistematică a sărăciei; 3. să elaboreze și să adopte (la summitul din iunie) indicatori specifici ai sărăciei; 4. să specifice datele pentru realizarea obiectivelor parțiale individuale.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) La 25 și 26 martie, s-au luat decizii în cadrul reuniunii Consiliului European cu privire la aspectele care vor avea un impact considerabil asupra vieților a mii de europeni, în special asupra celor care utilizează moneda comună, euro. Chiar și într-un moment de criză economică, care devine din ce în ce mai gravă în țări precum Grecia, șefii de state sau de guverne din zona euro au ajuns la un acord privind asistența financiară pentru această țară. Aceste state membre au demonstrat solidaritate cu Grecia și determinare pentru a consolida stabilitatea monedei prin angajamentul de a furniza împrumuturi bilaterale în cazul în care țara nu este capabilă să rezolve problemele cu finanțele sale publice prin alte mijloace, mai precis prin intervenția FMI-ului. În plus, în următorii 10 ani, noua Strategie Europa 2020 va trebui să profite de fosta Strategie de la Lisabona, arătând publicului rezultate concrete, în special în ceea ce privește promovarea ocupării forței de muncă, fără să amâne reformele structurale. Coeziunea teritorială trebuie să fie o parte integrantă a acestei strategii, împreună cu alte probleme principale, precum un angajament continuu față de cunoaștere și inovare, progres economic durabil și incluziune socială. UE și-a oficializat susținerea sa pentru această strategie și angajamentul statelor membre față de aceasta trebuie să fie absolut.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris.* – Salut faptul că, la Consiliul European din 25-26 martie, Uniunea și-a asumat în mod ferm, pentru prima dată, angajamentul ca până în 2020 să crească cu 20 % eficiența energetică și și-a reafirmat angajamentul de a reduce cu 20 % emisiile poluante, comparativ cu nivelul din 1990. Cea mai mare provocare a UE este astăzi creșterea dramatică a ratei șomajului. În luna februarie aceasta a ajuns la 10 %, numărul șomerilor depășind 23 de milioane, în creștere cu 3,1 milioane față de februarie 2009. Criza economică a afectat atât sectorul public cât și pe cel privat, mii de întreprinderi europene desființându-se și milioane de angajați pierzându-și locurile de muncă. Reducerea numărului de angajați și a numărului de întreprinderi afectează dramatic atât bugetele alocate pentru cheltuielile publice, cât și calitatea vieții cetățenilor europeni. Cu toate acestea, UE trebuie să își definească direcțiile de dezvoltare și să asigure finanțarea necesară. Uniunea trebuie să investească în educație, cercetare și într-o politică industrială ambițioasă și sustenabilă, care să îi permită păstrarea competitivității pe plan mondial. De asemenea, UE trebuie să investească în sănătate, agricultură, în infrastructurile de transport și energie. Solicit Comisiei să prezinte o inițiativă legislativă privind înființarea unui fond european pentru dezvoltarea infrastructurii de transport.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *în scris.* – (PL) Doamnelor și domnilor, ultimul summit al Consiliului European a fost o încercare de a dezvolta o strategie nouă pentru zona euro și pentru redresarea din criza economică. Liderii europeni au convenit că este necesară consolidarea politicii economice în Europa prin definirea liniilor directoare comune viitoare și dezvoltarea unui sistem de alertă rapidă pentru statele membre care se confruntă cu dificultăți economice. Consecințele crizei financiare globale sunt o bună oportunitate pentru ca Europa să-și întărească integrarea și cooperarea internă. Acum este timpul să utilizăm beneficiile incontestabile ale integrării europene și să aducem proiectul european la un nivel nou, superior. Summitul a avut o semnificație optimistă și promițătoare. Totuși, trebuie să fim atenți ca această încercare de a dezvolta altă strategie economică pentru Europa să nu aibă soarta Strategiei de la Lisabona, care trebuia să transforme Europa în cea mai dinamică economie bazată pe cunoaștere, însă s-a transformat într-un eșec spectaculos. Vă mulțumesc.

Iuliu Winkler (PPE), *în scris.* – (HU) În jumătate de an, UE a trecut de la o situație optimistă la o lipsă aproape completă de coeziune. Cu șase luni în urmă, intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona inspira optimism și speranță. Peste doar jumătate de an, criza din Grecia a adus UE în fața unei situații dramatice. În ciuda unui număr tot mai mare de semnale de alarmă, toți așteaptă, deși sună banal, ca protecționismul național să iasă de sub control, ceea ce poate avea rezultate potențial catastrofale. Sunt convins că statele membre care se află în situații dificile nu au nevoie de sfaturi cinice. Situația Greciei nu este unică; UE va trebui să se confrunte cu alte efecte de șoc similare. Soluția se află în creșterea solidarității UE, coordonarea eficientă și realizarea unei guvernante economice puternice. În calitate de reprezentant al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și de politician româno-ungar care și-a obținut mandatul ca o expresie a solidarității politice, cred că singura modalitate de ieșire din criză este solidaritatea dintre statele membre nordice, sudice, vestice și estice – adică, dintre noi toți.

Artur Zasada (PPE), *în scris.* – (PL) Situația economiei Greciei a dat naștere, fără îndoială, multor emoții. Situația sa catastrofală este atât efectul crizei globale, cât și rezultatul neglijenței guvernului de la Atena. Grecia este, astăzi, în pragul falimentului, din cauza eșecului de a efectua reforme serioase și a interpretării prea degajate a datelor macroeconomice. Grecia va simți efectele colapsului economic actual timp de mulți ani de acum încolo. Prin urmare, am studiat cu interes formele de sprijin propuse, pe care Consiliul intenționează să le ofere Greciei. Sunt încântat că Grecia se poate baza pe ajutor, dar acesta ar trebui susținut de reforme imediate și radicale ale finanțelor publice. Reacția noastră la criza din Grecia trebuie să reprezinte

un semnal clar către alte state membre care se confruntă cu probleme similare, că reformele interne robuste sunt calea pe care trebuie să o urmeze pentru a ieși din criză.

Zbigniew Ziobro (ECR), în scris. – (PL) Concluziile reuniunii Consiliului European din 25-26 martie 2010 conțin o decizie care vorbește despre o intenție de a întări coordonarea politicii economice a statelor membre prin utilizarea mai eficientă a instrumentelor puse la dispoziție prin articolul 121 al Tratatului privind funcționarea UE.

Criza economică, în special la început, a condus la apariția a numeroase exemple de practici protecționiste, care au dat naștere foarte des îndoielilor, din punctul de vedere al principiilor de concurență ale UE.

Coordonarea mai puternică a politicilor economice ale statelor membre și utilizarea mai eficientă propusă a instrumentelor prevăzute în articolul 121 al Tratatului pentru funcționarea UE vor preveni o repetare a unor practici similare în viitor? Dacă da, cum?

5. Calendarul următoarelor ședințe: a se vedea procesul-verbal

6. Întreruperea sesiunii

(Ședința a fost închisă la ora 17.10)